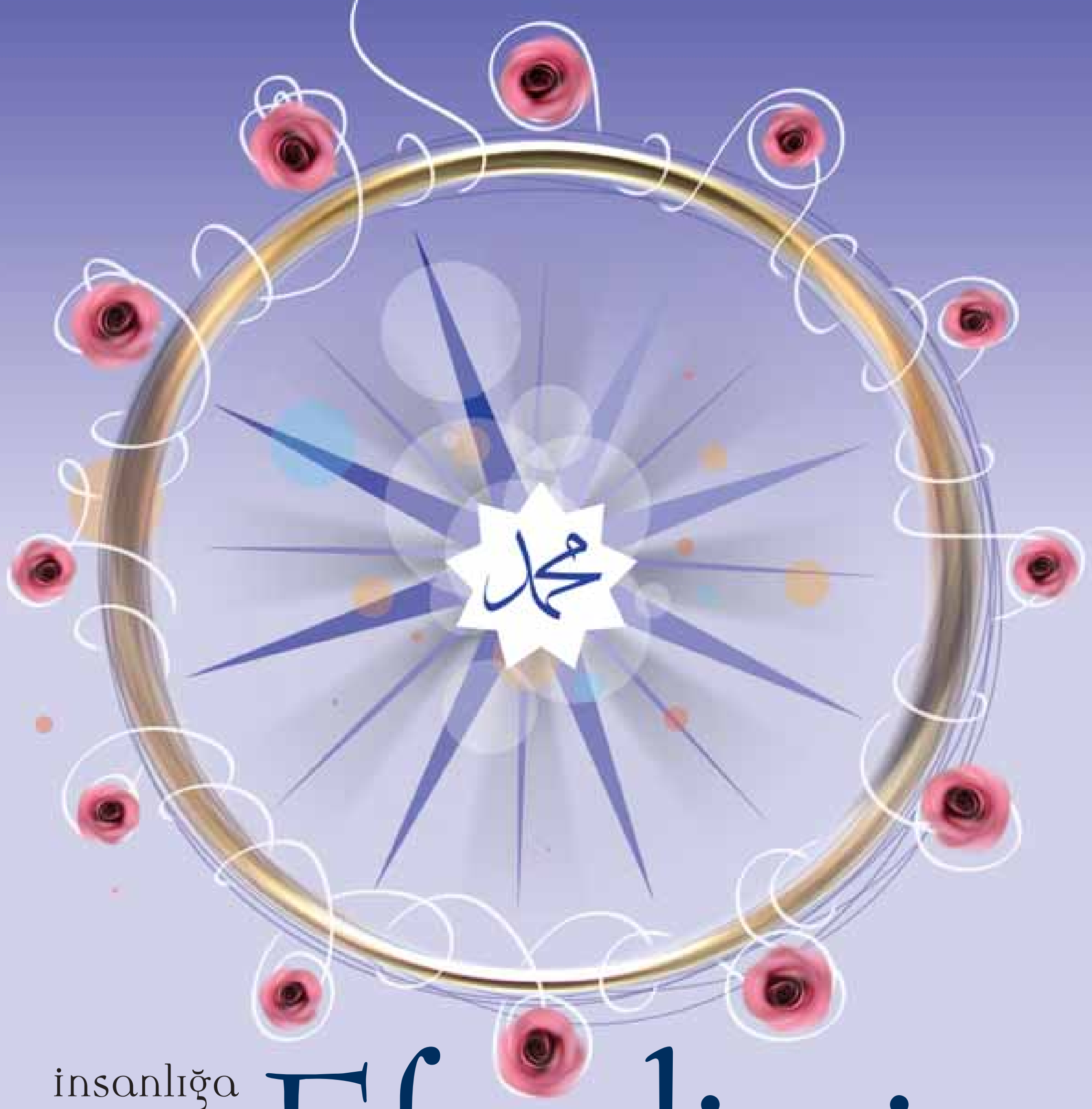
ZAMAN 8 NİSAN 2006 CUMARTESİ SAYI: 174 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR ailem.zaman.com.tr

ailem

insanlığa
yol gösteren
bir rehber

Efendimiz (SAS)

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

8 NİSAN 2006 CUMARTESİ SAYI: 174

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Süleyman Sargın
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Cem Kızıltuğ
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibinin Temsilcisi	Ali Odabaşı
Reklam Satış Yöneticisi	M.Süleyman Başaran m.basaran@zaman.com.tr 0 212 454 82 25
Yayın Türü	Yerel Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://ailem.zaman.com.tr
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Resulullah'ı seviyorum; çünkü...

Efendiler Efendisi'ni anlatmak, sevgisini tarif etmek, kollarını açtığı insanlık için yaptıklarını bir-iki sayfaya sığdırmak ne mümkün! Anlatılanlar, yazılanlar sadece sızan birkaç damla yağmur misali. Sadece "sevebilmek" adına atılacak adımların ilki adına söylenmiş birkaç söz... Çünkü yazılanlara, duyguyu, sevgiyi, gözyaşını, aşkı, muhabbeti, mutluluğu, huzuru siz eklemek zorundasınız. Daha henüz bunları da iletebilecek bir baskı türü geliştirilemedi; maalesef...

Sevgililer Sevgilisi'ni en iyi sevenler anlatır. Onun için o büyük insanların gönüllerinden sızan kelimelere atıf yaptık, kaynak aldık.

Aşk, bir arayıştır. Aşk, hissetmektir. "Aşk, anlatılmaz yaşanır." demeleri de bundandır. "Ben aşık mıyım Resulullah'a?", "Ben seviyor muyum Peygamberimi?" sorusunu sorup duranlardan olmayı kim istemez ki?

Aşkı bilmek ve ona ulaşabilmek için yaşamak gerekir. Her insanda bir aşk cevheri vardır. O sevgiyi ortaya çıkarmak ise bizim gönlümüzün derinliklerinde onu ortaya çıkarmak için gayret gerekir. Eşine aşık bir insan, aşkı yorumlayabilir. Anne-baba sevgisini, çocuk sevgisini, arkadaş sevgisini de Efendimiz (sas) sevgisine dönüştürebilmek mümkündür aslında. Çünkü sevebilmeyi bilen her insan, sevilmeye en layık insanı tanıdıkça O'na bağlanmaktan geri kalamayacaktır. O halde "Sevebilmeye namzet insanlar olabilmek" ilk duamız olsun. Sonra "Güzeller güzelini sevenlerle birlikte olabilmeyi" istemeliyiz.

Bilmek, O'nu (sas) göremeyenler için ne kadar önemli. İnsan bilmediğini sevemez çünkü. Bildiğini düşünmek, manevi anlamda O'nun yanında olmak ve sevdiğimiz Peygamberimizin de bizim yanımızda olmasını istemek yapmamız gereken en önemli vazife değil midir? Bizi yaratan Rabbimiz'in (cc) bir elçisi olduğunu düşünmek, bize "kulluğumuzu" öğreten eşsiz insan olduğunu anlayabilmek biricik gayemiz olmalı...

***

Bu sayımızda O'nu (sas) sevebilmek adına yapılan arayışın bir hikayesi var her sayfanın satırları arasında. Resulullah'ı (sas) anlatmak kadar; "O'nu sevebilmeyi göstermek de yer almalı" düşüncesiyle üç aydır süren iki farklı çalışma bu sayıda yer alıyor. O'nun (sas) sünnetlerini, sevgisini hayatlarına yansıtanlar, yaptığımız çağrı doğrultusunda bizlere yüzlerce mektup ve e-posta gönderdi. Bunların bir kısmını yerimiz ölçüsünde sizlerle paylaşacağız. Eminim ki yaşanan bu duygular ve olaylar, hatıralardan uzun süre çıkmayacak. İkinci projemizde ise seçtiğimiz insanlara hediye ettiğimiz Allah Resulü (sas)'nü anlatan kitaplar okuttuk. Onların okudukları kitaplar hakkındaki görüşleri dikkatinizi çekecek. Bu bölümle birçok okurumuz, kitap okumak için gayret kazanacak. Efendimizi (sas) okurken, dergimizde yazılanları gözünün önünden eksik etmeyecek.

Ailem'in bu özel çalışması bu haftayla da sınırlı değil. Önümüzdeki sayımızda da Allah Resulü (sas) 48 sayfalık çalışmamızın ana konusu. Duygularınızı, yaşadıklarınızı, ilginç gördüğünüz şeyleri bizlere yazmayı unutmayın. Adresimiz; ailem@zaman.com.tr

Haftaya buluşmak dileğiyle...

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

EFENDİMİZ (SAS) HER HÂLİYLE

İNSANLIĞA REHBERDİ

Peygamber Efendimiz'in davranışlarının ahlakî olarak dayandığı esaslar araştırıldığında bunların en başında; O'nun engin alçakgönüllülüğü, yumuşak huyla muamelede bulunması, cömertliği, sabrı, merhamet ve şefkati gelir.

■ **YUSUF ÖMEROĞLU**

İnsanlığa yeni bir hayat modeli getiren Peygamberimiz, hayatın her alanında olduğu gibi, sosyal hayatı da yenileyen ve şekillendiren prensipler getirmiştir. Hz. Peygamber teklif edeceği her konuyu önce kendisi bizzat tatbik ettiği gibi, -aynı zamanda Allah'ın razı olduğu hayat tarzı olan- kendi hayat tarzına ulaşılması konusunda da toplumu eğitmeyi ihmal etmemiştir. Peygamberimiz'in ortaya koyduğu esaslar, insan ilişkilerinin daha bir önem kazandığı günümüzde, başta insanları idare etme konumunda olan kimseler olmak üzere, bütün insanlar için örnek olacak prensiplerdir. Bunlardan bazılarını -kaynaklarını vermeden, fakat zikredilen hemen her hadisin kütüb-i tis'a diye meşhur olan dokuz hadis kitabında olduğunu belirterek- ele alalım:

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Resulullah'ı okuyorum

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Habîbullah[*] (sas) insana değer verirdi

İnsanlarla başarılı bir ilişki kurmanın temelinde muhatabı ciddiye alma ve ona değer verme vardır. Herkes, sevilmek ve sayılmak ister. Peygamberimiz insanlara çok değer verir, insanlarla iç içe yaşar, onlardan biri gibi hayatını devam ettirirdi. İnsanlarla karşılaştığı zaman ilk selam veren kendisi olurdu; tokalaşır, hal ve hatırını sorardı. Söylenenleri dikkatle dinler, muhatabı ayrılmadıkça yüzünü ondan çevirmezdi. Enes b. Mâlik, Peygamberimiz'in bu özelliğini şöyle ifade eder: "Hz. Peygamber biriyle karşılaşıp konuşmaya başlayınca o zat yüzünü çevirmedikçe o kimseden yüzünü çevirmezdi. Biri ile karşılaşıp da elini tutunca, adam elini bırakmadıkça, elini çekmezdi. Ashabı ile otururken ayaklarını asla uzatmazdı."

Peygamberimiz, insana öncelikle insan olduğu için değer veriyordu. Bunun en güzel ve çarpıcı örneklerinden biri şudur: Bir gün Hz. Peygamber sahabeden bir grupla otururken yakınlarından bir cenaze geçmiş ve Peygamberimiz (sas) cenazeyi görünce ayağa kalkmıştı. Yanında bulunanlar, onun bir Müslüman cenazesi olmadığını, Yahudi cenazesi olduğunu söyleyerek, 'ayağa kalkmanız gerekmezdi' demek istemişlerdi. Onların bu sözü üzerine Hz. Peygamber, "Müslüman değilse insan da mı değil?" cevabını vermişti. O, insana verdiği önemin bir göstergesi olarak, ölülerin arkasından olumsuz konuşulmasını ve kabirlerin üzerlerine oturulmasını yasaklamıştır.

(*) Allah'ın sevgilisi

FOTOĞRAF: ALİ ÜNAL

FOTOĞRAF: REUTERS

Neden Resulullah'ı (sas) okuyoruz?

Kitap okumak, bilgiye ilk elden ulaşmak adına çok önemli. Hele hele düzenli kitap okuma alışkanlığı kazanmak, yapmamız gerekenlerin en başında yer alıyor. Ailem dergisi olarak her fırsatta okurlarımıza kitap tavsiye etmeye çalışıyoruz. Ama bu sefer kitap okumaya yeni bir projeyle farklı bir yaklaşım getirdik. Yaklaşık üç aydır süren bu proje kapsamında kadın erkek farklı yaş gruplarından elliye yakın insanımız, projemize gönüllü katıldı. Projeye dahil olanlara seçilen kitaplardan hediye ettik. Onlar, kendilerine tanınan bir ay içinde bu kitapları düzenli olarak okudular. Kitapları bitirenlerle tek tek kitaplar ve hissettikleri üzerine görüşmeler yaptık. Nelerin onları etkilediğini iki sayı boyunca ilgiyle okuyacağınıza inanıyoruz.

Projeye katılanların okuduğu kitaplar

Peygamberimin Sevdiği Müslüman, Prof. Dr. M. Yaşar Kandemir, Zafer Yay.

Sonsuz Nur, M. Fethullah Gülen, Nil Yay.

En Öndekiler, Akademi Araştırma Heyeti, Işık Yay.

Peygamberimizin Hayatından Seçilmiş Öyküler, Selim Gündüzalp, Zafer Yay.

Peygamberimizin Hayatı, İmam Şibli, Timaş Yay.

Peygamberimizden 101 Hatıra Prof. Dr. Yaşar Kandemir.

Ailem

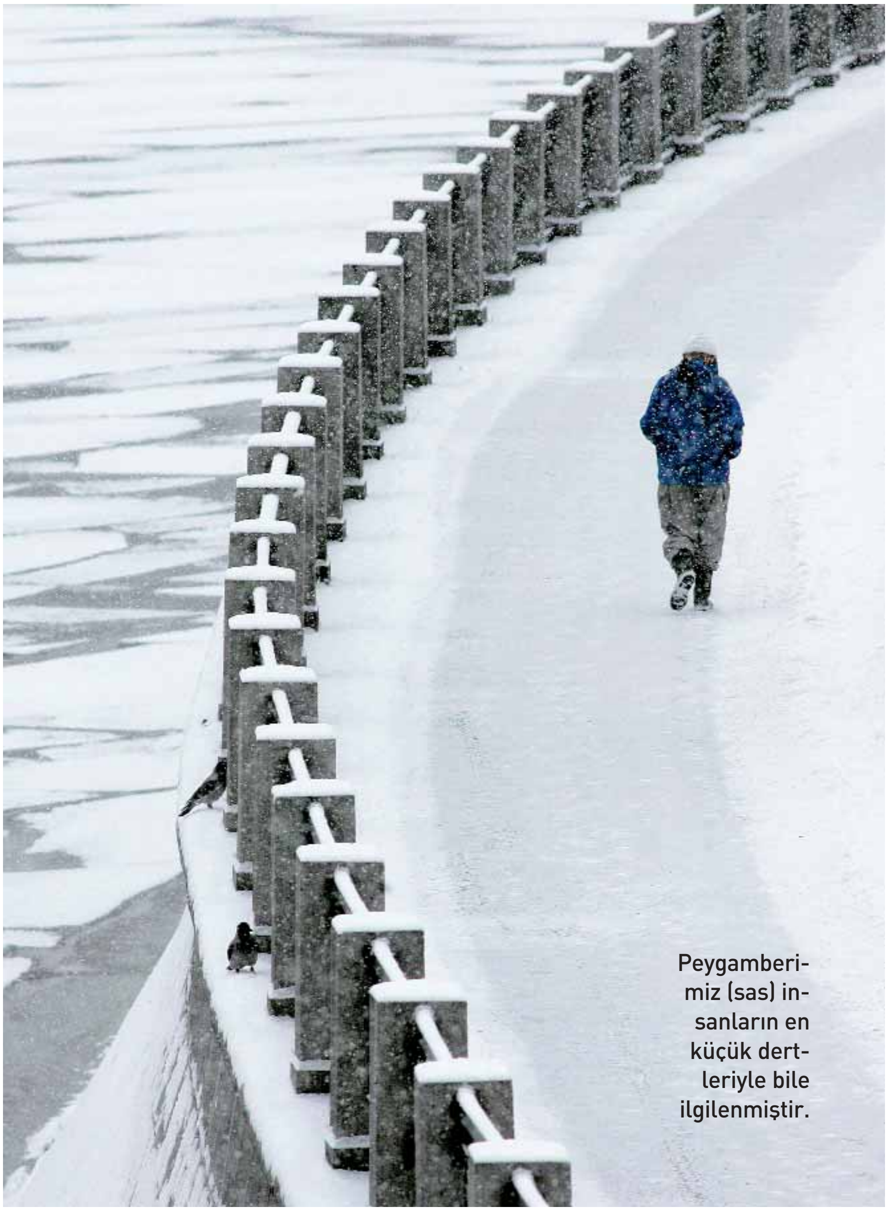
Proje uygulama: Şemsinur Özdemir

Et-tuhûru þatru'l-îman
Temizlik imanın yarısıdır.

Efendimiz (sas) insanların dertleriyle ilgilenirdi

Peygamberimiz (sas), ashabının dertleriyle ilgilenir, onlardan yakın ilgisini esirgemezdi. Peygamberimiz, genel meselelerin yanında detayları da ihmal etmemiş ve insanların en küçük dertleriyle bile ilgilenmiştir. Resûlullah, yardım ederken bile muhatabını rencide edecek, üzecek ve minnet altında bırakacak en küçük bir tavırda bulunmamıştır.

İnsanların işlerine özen göstermeyenleri ciddi bir şekilde uyaran Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Kim bir Müslüman'ın dünyadaki sıkıntılarından birini giderirse, Allah da onun kıyamet günü sıkıntılarından birini giderir. Kim darda kalmış birine kolaylık gösterirse, Allah da ona dünya ve ahirette kolaylık gösterir. Kim bir Müslüman'ın kusurunu gizlerse, Allah da onun dünya ve ahiretteki kusurlarını örter. Kul, din kardeşine yardımcı olduğu müddetçe Allah da ona yardımcı olmaya devam eder."

FOTOĞRAF: AP

Peygamberimiz (sas) insanların en küçük dertleriyle bile ilgilenmiştir.

Allahümme-salliâlâseyyi-dinâmuham-medinve-alââliseyyidi-nâmuhammed

Resulullah'ı okuyorum

Allahümme-salliâlâseyyi-dinâmuham-medinve-alââliseyyidi-nâmuhammed

Ufuk insan (sas) güler yüzlü idi

Gülümseme, tek kelimeyle "sevgi"dir ve "seninleyim" demektir. Peygamber Efendimiz sürekli güler yüzlü idi. O, hiç kahkaha atıp gülmemişti. Abdullah b. Hâris, "Resûlullah'tan daha çok tebessüm eden/O'nun kadar güleç yüzlü hiçbir kimseyi görmedim." diyerek bu hususu anlatır.

Cerir b. Abdullah da şöyle demiştir: "Resûlullah (sas) Müslüman olduğum günden beri beni yanına girmekten men etmedi. Beni görüp yüzüme karşı tebessüm etmediği de olmadı."

Hz. Âişe'nin anlattığına göre, bir adam Hz. Peygamber'le konuşmak istemişti. Adamın geldiğini uzaktan görünce, "Kavminin en menfur adamı." buyurdu. Adam huzuruna gelip oturunca Resûlullah, iyi davranıp güler yüz gösterdi. Adam gidince Hz. Âişe bu tezadın sebebini sordu. Peygamberimiz, "Ey Âişe! Benim kaba davrandığımı hiç gördün mü? Kıyamet günü, Allah nazarında en fena kişi, şer ve belasından korkarak kendinden insanların kaçtığı kimsedir." buyurdular. "Kardeşinin yüzüne gülümsemenden ötürü sana sadaka sevabı verilir." "İyiliğin hiçbir çeşidini sakın küçümseme. Hatta kardeşini güler yüzle karşılaman bile olsa." mübarek sözleri de Efendimiz'e aittir.

Nebiler Serveri (sas) selamlaşmaya önem verirdi

İnsanlara ilgi göstermenin, onlara önem ve değer vermenin en kolay, en etkili yolu selam vermektir. "Allah katında en makbul insan, karşılaşmada selama önce davranandır." buyurarak konuşmaya selamla başlamayı tavsiye eden Peygamberimiz karşılaştığı insanlara selam verirdi. Çocuklara ve kadınlara da selam vermiş, ehl-i kitaptan olan kimselerin de selamını almıştır. "Selam, Allah'ın isimlerinden biridir. Onu yeryüzüne koymuştur. O halde onu aranızda yayınız." buyurarak selamın önemine dikkat çekmiş ve "İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de olgun mümin olamazsınız. Size yaptığınızda birbirinizi seveceğiniz bir şeyi haber vereyim mi? Aranızda selamı yayınız." diyerek de selamlaşmanın toplum içerisindeki fertleri birbiriyle kaynaştırıp, merhamet, şefkat ve sevgi duygularını geliştireceğine işaret etmiştir.

Esin Gündoğdu:

Günlerdir etkisindeyim

Bana verilen kitabı hissederek okudum ve günlerce etkisi devam etti. Bu sözleri ancak bir peygamber söyleyebilir dedim. Dinimiz yeterince bilinmiyor; yalnızca emirler ve yasaklardan ibaret zannediliyor. Öğüt almak isteyen, ruhunu eğitmek isteyen, Rabb'iyle konuşmak isteyen, Peygamber Efendimiz'den nasihat almak isteyen, güzel hasletlere sahip olmak isteyen Kur'an'ı ve hadisleri okumalı. Peygamber Efendimiz'in hayatını öğrenmeli. En ufak bir iyiliği küçük görmeyip yerine getirmek, kibirli olmamak, dille komşuları rahatsız etmemek, yarım hurma ile dahi olsa sadaka vermek, insanlara gülümsemek... Bütün bunlar her insanın sahip olması gereken ve sahip olmak da istediği güzel davranışlar. Kitapta Peygamber Efendimiz'in normalde çok az konuştuğunu öğrendim. Bu, beni ve insanları etkileyen en büyük özelliği. O hakikati öz bir şekilde, dolambaçsız söyledi. Sözleri yürekleri titretti. 'Senden su isteyenin kabına kendi kabından su koymak bile olsa hiçbir iyiliği küçük görme, kibirli olma, insanlara karşı önyargılı olma.' diyor. Bunlar tüm insanlığın mutabık olduğu hasletler. Kimse bunlara kötü diyemez. Kitabı okuyunca hemen birine verdim faydalansın diye. İlk adımı atmış oldum. Kitabın özetini çıkarmak ve herkese onun öğütlerini duyurmak istiyorum.

Âfetü'l-ilmi en-nisyân.
İlmin âfeti unutkanlıktır.

Allah Resulü (sas) zengin fakir ayrımı yapmazdı

Peygamberimiz'in insanlarla münasebetlerinde dikkat çekici yönlerinden biri de kesinlikle zengin fakir ayrımı yapmamasıydı. O'nun nazarında zengin-fakir, büyük-küçük, efendi-köle; herkes eşitti.

İslam'ın ilk yıllarında Peygamberimiz'in çevresinde genellikle genç ve fakir kimseler bulunuyordu. İki Cihan Serveri, etrafını alan bu ilk kadronun, bu fakir insanların bir gün cihan çapında bir inkılap yapacak kadro olduğunu daha işin başında biliyor ve attığı her adımı ona göre atıyordu. Nitekim bir hadislerinde şöyle buyurmuştur: "Fakirleri arayınız, onları görüp gözetiniz. Zira siz ancak fakirler sayesinde yardım görüyor ve rızıklandırılıyorsunuz." Sahabeden Ebû Zer, Peygamberimiz'in kendisine tavsiyelerini anlatırken, bunlardan birinin, yoksulları sevip onlara yakın olmak olduğunu söylemiştir.

Peygamberimiz, o dönemde toplumda yaygın olarak bulunan köle ve cariyelere "kölem, cariyem" diye hitap edilmemesini, "delikanlım, gencim, oğlum" gibi ifadelerle hitap edilmesini istemiştir. Yine dikkat çekici bir hadiste, "Nice saçı başı dağınık, kapı kapı kovulan ve asla önemsenmeyen kimse vardır ki, (herhangi bir hususla ilgili) Allah'a yemin etse, Allah onu yeminde yalancı çıkarmaz." buyurarak fakir bir dış görünüşün altında Allah katında değerli bir kalbin bulunabileceği hususunda uyarıda bulunmuş ve bizi dikkatli olmaya çağırmıştır. "İnsanlar Âdem'in oğullarıdır. Âdem'i de Allah topraktan yaratmıştır." diyerek temelde insanlar arasında bir farkın olmadığını vurgulamıştır.

"Fakirleri arayınız, onları görüp gözetiniz. Zira siz ancak fakirler sayesinde yardım görüyor ve rızıklandırılıyorsunuz." (Hadis-i Şerif)

Allahümme-sallialâseyyi-dinâmuhammedinve-alââliseyyidinâmuhammed

Biz ve O (sas)

Allahümme-sallialâseyyi-dinâmuhammedinve-alââliseyyidinâmuhammed

Fahr-i kâinat (sas) kimseyi incitmezdi

Peygamberimiz incelik, zarafet ve nezaket insanıydı. O'nun çevresine rahatsızlık verecek bir tavır ve davranışı yoktu. O, insanların gönüllerini alır, onları nefret ettirmezdi. İnsanlara güler yüzlü davranır, güzel muamele ederdi. Kötü huylu, kaba dilli ve katı kalpli değildi. Kimseyle çekişmez, kötü söz söylemez, kimseyi ayıplamazdı. Cimrilikten uzaktı. Hoşlanmadığı şeyle ilgilenmezdi.

O, son derece edepliydi. Çünkü ilahi terbiyeye mazhar olmuştu. O, insanlık için en mükemmel örnektir. Bu, O'nun gönderiliş gayesidir. Çünkü bizzat kendisi, "Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim" buyurmuştur. Kur'ân da, "Şüphesiz ki sen yüce bir ahlak üzeresin." diyerek bu hususu teyit eder.

Hz. Âişe diyor ki: Bir gün Allah Rasûlü odama girdi, kıbleye döndü ve ellerini açarak şöyle dua etti: "Allah'ım! Ben bir beşerim, şayet kullarından birini üzüp incitmişsem, beni bu yüzden cezalandırma."

Peygamberimize yakınlığıyla bilinen Enes b. Mâlik anlatıyor: "Allah Rasûlü'ne on yıl hizmet ettim, bana hiç öf demedi. Yaptığım bir şey için "bunu niye yaptın?" yapmadığım bir şey için de "bunu niye yapmadın?" demedi." Çünkü O, yine Enes b. Mâlik'in ifadesiyle, insanların en güzel ahlaklısı idi.

Peygamberimiz, ideal Müslüman'ı şöyle tarif etmiştir: "Müslüman, dilinden ve elinden, diğer Müslümanların zarar görmediği (incinmediği) kimsedir."

Rasûlullah (sas) ayrıca, bir Müslüman'ı inciten/eziyet eden kimsenin kendisine eziyet etmiş olacağını, kendisine eziyet edenin de Allah'a eziyet etmiş olacağını belirterek, Müslümanları incitmeme konusunda uyarmıştır.

FOTOĞRAF: AP

Okura "sen de katıl" dedik

Resulullah (sas)'a sevgi ve özlem hep anlatılır; ama ya bu konuda yapılanlar? Biz de sevgili okurlarımıza bir aydır "Efendimiz'i hayatınıza nasıl yansıtıyor, neleri yapmak için uğraş veriyor, nasıl anlatıyorsunuz?" çağrısı yaptık. Yüzlerce e-mail ve mektup aldık. Yapılacakları anlatmak yerine yapılanları anlatmanın daha önemli olduğu düşüncesiyle halkımıza danıştık. İşte bu bölümde siz okurlarımızdan gelen mektupların bir kısmını okuyacaksınız. Bu projemize destek veren tüm okurlarımıza teşekkür ediyoruz. **Ailem**

O'nun gibi gülümseyebilmek isterdim

Aslında hayallerimizi süsleyen o kadar yönü var ki o Kutlu Nebi'nin (sas). Bize bıraktığı her şeye sımsıkı sarılmak istemiyor muyuz; ama "ortam" denen değişesi klişeler buna müsaade etmeyince nasıl da insanın zoruna gidiyor! Ama ben en çok Efendimiz (sas) gibi herkese karşı tebessüm edebilmek, insanlara karşı tatlı dilli olmak, güler yüzlü olmak, en önemlisi onun namaza olan hassasiyetinden biraz olsun nasiplenmek isterdim. **S. Kola**

Tembelliğe yüz vermezdi

Tembele ve tembelliğe yüz vermeyen, çalışmayı ibadet sayıp, çalışkanı alkışlayan, arkasındakilere yaşadıkları çağın ötesini ve topyekün insanlığa muvazene unsuru olma noktalarını gösteren, Hz. Muhammed (sas)'dir.

Efendimiz (sas) vefalı idi

Vefakârlık, Resûl-i Ekrem Efendimiz'in en önde gelen özelliklerinden biriydi. Onun bu özelliği, ilk eşi ve çile yoldaşı Hz. Hatice'nin şahsında âdetâ billurlaşır. İşte bu sebeple Nebiyy-i Muhterem Efendimiz onu her fırsatta anar, hatırasını yâd ederdi.

Peygamberimiz'in Hz. Hatice'ye olan vefasını Hz. Âişe'den nakledilen şu hadisten anlıyoruz. Hz. Âişe şöyle demiştir: "Peygamber aleyhisselâm'ın hanımlarından hiçbirini Hatice'yi kıskandığım kadar kıskanmadım. Üstelik onu (Resûl-i Ekrem'in yanında) hiç görmedim. Fakat Resûl-i Ekrem onu sık sık anardı. Bir koyun kesip etini parçaladığında, çoğu zaman Hatice'nin dostlarına gönderirdi. Bazen (dayanamayıp) Resûlullah'a: 'Sanki dünyada Hatice'den başka kadın kalmadı!' derdim. Resûl-i Ekrem. 'O şöyle şöyleydi' diye özelliklerini sayar ve 'Çocuklarım ondan oldu.' derdi."

Peygamberimiz, sütannesine karşı da vefalı davranmıştır. Yıllar sonra, Mekke fethinden sonra, süt annesi Halime ziyarete gelince üstüne oturması için ridasını sermiş ve ona hürmet etmiştir. Sütkardeşi Abdullah gelince de ayağa kalkmış ve onu da elbisesinin üzerine oturtmuştur. Yine Hevazin esirleri arasında getirilen sütkardeşi Şeyma'ya da ikramda bulunmuş, onunla ilgilenmiş ve kavmine dönerken değişik hediyeler vererek uğurlamıştır.

Yine o, kendisine evlerini ve yurtların açan Ensar'ı her vesileyle sitayişle anar ve onlara hayır duada bulunurdu. Mekke fethedilince Resûlullah'ın Mekke'de kalacağı endişesine kapılan Ensar'a, "Hayatım da ölümüm de sizin yanınızda olacaktır." demiştir. Peygamberimiz'in vefasını gösteren bu sözler Medineli Müslümanların endişelerini gidermiş ve gönüllerini rahatlatmıştır.

Beyân Sultanı misafire ikram ederdi

İbn Sa'd'ın kaydettiği bir rivayete göre Ebû Hureyre, "Resûlullah da aç kalıyordu." diye bahsedince A'rec, bu açlığın nasıl olduğunu sorar. Ebû Hureyre de, gelip gidenin ve misafirin çok olmasından dolayı ve ondan hiç ayrılmayan bir grup insanların bulunmasından kaynaklandığını, ayrıca, Resûlullah'ın beraberinde ashabı ve ehl-i suffa olmadan hiç yemek yemediğini söyler.

FOTOĞRAF: AA

Peygamberimiz, fakirlik ve sıkıntı çeken ashabına karşı her fırsatta ikramda bulunurdu. Peygamberimiz'e Arabistan'ın her tarafından ziyaretçiler ve elçiler gelirdi. Peygamberimiz onlarla mutlaka ilgilenir ve eldeki mevcut imkanlarla onların ağırlanmasını temin ederdi.

Peygamberimiz Medine'ye gelen heyetlerin ağırlanması için bazı sahabîleri görevlendirmiş, onlar için yol azığı hazırlatmış ve hediyeler vermiştir.

Misafirlerini en iyi şekilde ağırlayan ve onlara ikramda bulunan Peygamberimiz, misafire ikram etmeye teşvik etmiş ve misafirini ağırlamayanda hayır olmadığını söylemiştir. "Misafirin bulunduğu eve hayır, bıçağın devenin hörgücüne ulaşmasından daha çabuk ulaşır." buyurarak misafir olan evde hayır ve bereket olacağına işaret etmiştir.

Çocukları çok severdi

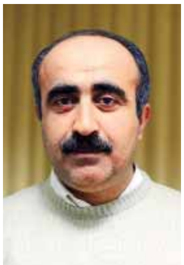
Peygamberimiz, çocuklarını ve torunlarını öper, okşar ve çok severdi. Çocuklara karşı şefkat ve merhametle muamele ederdi. Bu anlayışın bütün Müslümanlar tarafından benimsenmesi ve hayat tarzı haline getirilmesi için de "Küçüklerimize merhamet etmeyen ve büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir." buyurmuştur.

Peygamberimiz, Arap kadınlarının en hayırlılarının saliha Kureyş kadınları olduğunu belirtmiştir. Bunun gerekçesini de, "Onlar çocuklarına karşı son derece şefkatli ve düşkündürler, kocalarının sahip olduğu şeyleri de en iyi şekilde korurlar." şeklinde ifade etmiştir. Peygamberimiz çocuklara karşı son derece şefkatli davranmış ve onlarla yakından ilgilenmiştir. Peygamberimiz'in bu konudaki uygulamaları, çocukların şahsiyet oluşumuna, topluma uyum sağlamalarına ve küçük yaştan itibaren eğitilmelerine de katkı sağlamaktadır. Modern psikolojinin önemle üzerinde durduğu konuların başında, insan şahsiyetinin çocuk yaştan itibaren oluştuğu gerçeğinin geldiği düşünülecek olursa, Peygamberimiz'in davranış tarzının önemi daha iyi anlaşılmaktadır.

Hasan Özbudak:

Eksik yanlarımı fark ettim

Aile yaşantısını, hayvanlara varıncaya kadar güzel muamelesini, insanlara karşı davranışı ve verdiği öğütleri gördüm. Bu zamana kadar çocuklara karşı davranışlarım benim için o kadar önemli değildi. Sadece ödevlerine bakardım. Peygamberimiz'in çocuklara verdiği önemi gördükten sonra eksik yanlarımı fark ettim.

Eşimize karşı nasıl davranacağımızı Peygamberimiz'in eşlerine nasıl davrandığına bakarak belirlememiz lazım. Kadına evde yardım etmek ayıplanmış. Oysa Peygamberimiz yeri geldiğinde ev işlerini yapmış, evini süpürmüş.

Halil Avcı:

Gece namazlarına başlamak benim için en güzel şey olurdu

O'na hakaret içeren olaylara verilen tepkilerin aslında Peygamberimiz'in istediği şekilde olmadığını düşünüyorum. Tepkimizi şiddetle değil de O'nun hayatını okuyup anlayarak, O'na benzemeye çalışarak gösterebilirsek en iyi cevabı vermiş oluruz. O'nu tanıdıkça yeni şeyler öğreniyoruz. O'nun yaptığı ibadetlerin bir kısmını en azından yapabilmek gece namazlarına başlamak benim için en güzel şey olurdu.

Ed-dêllü alel-hayri kefâilihi.

Hayra vesile olan yapan gibidir.

Habib-i Ekrem (sas) hastaları ziyaret ederdi

Hastaları ziyaret eder, bunda çocuk kadın erkek ayrımı yapmazdı. O bu haliyle ashabına da hasta ziyareti yapmasını isterdi.

Peygamberimiz hasta ziyaretine önem verirdi. Sahabe-i Kiram'ın büyük küçük hepsiyle ilgilenir, durumlarını sorar ve hasta olanları ziyaret ederdi. Hasta ziyaretinde kadın, erkek ve çocuk ayrımı yapmazdı.

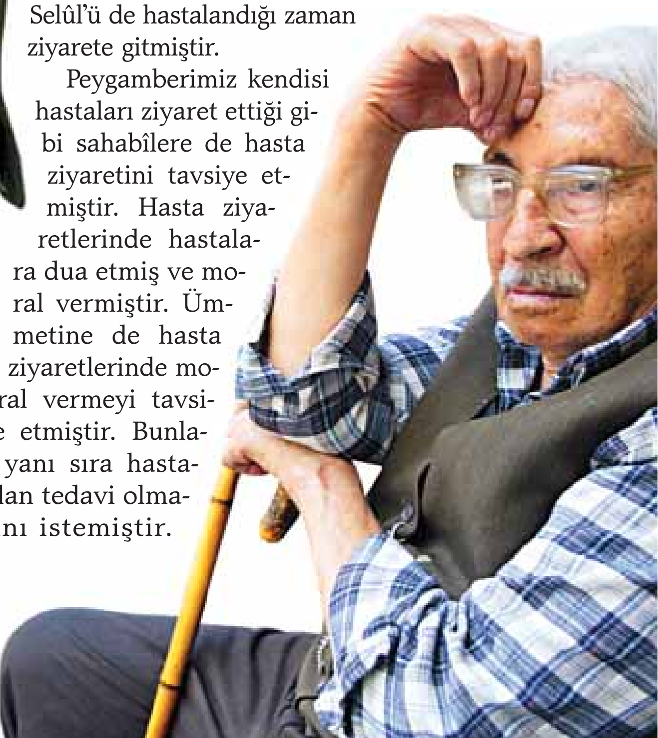
Hz. Peygamber (sas) hastalandığı zaman torunu Ümame'yi ziyaret etmiş ve gözlerinden yaşlar akmıştı. Ağlamasını yadırgayan bir sahabîye de, "Bu bir rahmettir ki, Allah onu kullarından dilediğinin kalbine koyar. Allah ancak kullarından merhametli olan kimselere merhamet eder." diye cevap vermiştir.

Peygamberimiz'in Müslümanların yanı sıra gayrimüslim hastaları da ziyaret ettiği olurdu. Kendisine hizmet eden bir Yahudi çocuğunu ziyaret etmiş, ondan Müslüman olmasını istemiş, çocuk da Müslüman olmuştur. Peygamberimiz, münafıkların reisi Abdullah b. Übey b. Selûl'ü de hastalandığı zaman ziyarete gitmiştir.

Peygamberimiz kendisi hastaları ziyaret ettiği gibi sahabîlere de hasta ziyaretini tavsiye etmiştir. Hasta ziyaretlerinde hastalara dua etmiş ve moral vermiştir. Ümmetine de hasta ziyaretlerinde moral vermeyi tavsiye etmiştir. Bunların yanı sıra hastalardan tedavi olmalarını istemiştir.

FOTOĞRAFLAR: KÜRŞAT BAYHAN

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Kutlu Nebi (sas) hediyeleşirdi

Peygamberimiz, hediyeleşme üzerinde ısrarla durmuştur. Hediyeleşmenin sevgiyi artırdığına dikkat çeken Peygamberimiz (sas) hem hediye alır hem de karşılığında bir şeyler hediye ederdi. Hediyeleşmenin insanları nasıl birbirine yaklaştırıp sevdirdiğini anlatmak için de: "Hediyeleşiniz; zira hediye, kalpteki kin ve nefreti yok eder." buyurmuştur. Verilen hediyenin küçük görülmemesini ve kabul edilmesini istemiştir.

Peygamberimiz, hediyeye mutlaka karşılık verilmesini tavsiye etmiştir: "Kime bir hediye gelirse, karşılıkta bulunsun. Verecek bir şeyi olmazsa senâda bulunsun. Kim senâda bulunursa teşekkür etmiş olur. Kim de (senâ etmez) ketmederse nankörlük etmiş olur."

Peygamberimiz özellikle kendisine gelen heyetlere hediye vermeyi ihmal etmezdi. Bu tarz hediyelerin öneminden dolayı ölüm döşeğinde şu tavsiyede bulunmuştu: "Size gelecek heyetlere, benim yaptığım şekilde hediye verin." Çünkü kendisi hediyeyle pek çok gönle girmiş ve hediyeyi İslam'ın anlatılması ve sevdirilmesinde önemli bir vesile olarak kullanmıştır.

Her konuda olduğu gibi insanlarla ilişkilerin nasıl olması gerektiği hususunda da en güzel örnek olan Efendimiz'den (sas), O'nun sünnetinden, sözlerinden ve hayatından alınacak çok dersler vardır.

Hala vallahi o geldi!

Benim 6 yaşında bir yeğenim var. 4 yaşlarında Peygamber Efendimiz'den bahsetmeye başladık. Annem sağ olsun sofraya bir bardak çay, bir kaşık, bir çatal fazla koyardı. O da tek tek sayar hepimizi, babaanne bu kimin diye sorardı. Biz de 'Peygamber Efendimiz'in' derdik. "Ama o yok ki neden koyuyoruz bunları!" dediğinde, "Eğer gelirse kendine ayırdığımız yeri görürse bize katılır, yoksa belki darılıp gider!" derdik. O da, "Pamam hala!" dedi. O günden sonra dedesinin ve babaannesinin yerlerini sıkıştırıp boşluk oluşturup minderini de koymayı ihmal etmedi. Bir gün telaşla "Hala, Peygambeyimiz ölmüş. Gelemezmiş." diye ağlıyordu. Kimin söylediğini bilmiyorum; ama yeğenim çok üzülmüştü. Ben de "Bak halacım; doğru vefat etti; ama Allah isterse gelebilir. Çünkü Allah O'nu ve O'nu sevenleri çok seviyor." dedim.

Birkaç gün sonra annem beni şirketten aradı ve "Bak yeğenin sana bir şey söylemek istiyor. Akşamı bekleyemedi, durmuyor!" dedi. Bizimkinde bir telaş bir sevinç tek söylediği, "Hala, göydüm göydüm, vallahi göydüm. Hala, yemin ediyim ki göydüm. Ölmemiş hala, ölmemiş. Penceyenin önüne geldi, bahçeden baktı." Akşam aynı heyecanını koruyordu. Babaannesi "Kim oğlum?" demiş. "Peygambeyimiz geldi bak." deyip bahçeyi göstermiş: "Üzerinde ne vardı?" dedik: "Beyaz bir elbise vardı." dedi. Peki bir şey söyledi mi dedik. "Yok bi şey söylemedi öyle baktı sonya gitti!" dedi. Yüzündeki hüzün görülmeye değerdi. Ben yeğenime inanıyorum. Çünkü o bilir ki Allah yalancıları sevmez. **Hilal1976**

NÛR-İ DİLÂRA(*) HAKKINDA BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

(*) Gönlü süsleyip avutan Nur

■ **HAZIRLAYAN: SALİH OKUR**

▸ Peygamberimiz'in (sas) dedelerinden Kusay bin Kilab'ın, Huzaa'lılardan Kâbe emanetlerini alarak, iyi idaresi ile kendi kabilesini saygın bir konuma getirip, Kâbe etrafında topladığını... Bundan dolayı onun kabilesine Kureyş (toplamak, birleştirmek) ismi verildiğini...

▸ Hz. Peygamber'in (sas) dedesinin babası Haşim'in Mekke'den kışın Yemen'e, yazın Şam'a ticaret seferlerini ilk başlatan zat olduğunu... Hatta Bizans imparatoru ile anlaşma sağlayarak Kureyş tacirlerinin Bizans topraklarında ticaret vergilerinden muaf tutulmasını sağladığını...

▸ Resulullah'ın dedesi Abdülmuttalib'in uzun boylu, sarışın ve sevimli bir sakal sahibi olduğunu.

▸ Peygamberin (sas) babaannesinin isminin Fatıma olduğunu...

▸ Efendimiz'in (sas) anneannesinin adının Berre olduğunu...

▸ Hz. Peygamber'in öz amcalarının Ebu Talip ve Zübeyr olmak üzere iki tane olduğunu, diğer amcalarının üvey olduğunu...

▸ Hz. Abbas'ın Efendimiz'den 3 yaş büyük olduğunu...

▸ Peygamberimiz'in dayısının olmadığını...

▸ Amcası Ebu Talip'in Resulullah daha gençken ve kendisine nübüvvet verilmeden evvel O'nun hakkında bir şiirinde "Tertemiz yüzü aşkı için yağmur talep edilen, dulların hâmisi, yetimlerin sığınağı" dediğini.

▸ İbn-i Habib adlı müellifin "Ümmehatu'n-Nebi" adıyla bize 20 nesil boyunca Resulullah'ın ninelerini gösteren calib-i dikkat bir çalışma bıraktığını..

▸ Efendimiz'in (sas) amcalarının isimlerinin; Haris, Zübeyr, Ebu Talip, Hamza, Ebu Lehep, Gaydak, Mukavvem, Saffar, Abbas olduğunu...

▸ Efendimiz'in (sas) halalarının isimlerinin; Ümm-ü Hakim, Berra, Atike, Safiyye, Erma, Ümeyre olduğunu...

RÛH-İ REVÂN'I(*) SEVMEK İÇİN TANIMAK, BUNUN İÇİN DE İYİ OKUMAK LAZIM

(*) Sevgili

Efendimiz'le ilgili eserleri okuyan kişi muhabbetinin arttığını kendisi de fark edecektir. Rüyaları değişecek, insanlara, kendi hayatındaki sorunlara bakışı değişecektir. O'nu tanıyıp da sevmemek mümkün değildir.

■ **FATİH ÇITLAK**

KEŞKÜL DERGİSİ YAYIN YÖN.

Hz. Peygamber'i (sas) sevmeyen, O'nu sevme zevkine erişemeyen bir insan hayattan zevk alamaz, Allah'a ibadetten zevk alamaz, Allah'ı da sevemez. Bunun sebebi din böyle emrettiği için değildir. Bunun sebebi şudur: Hallak-ı âlem olan hazreti Allah, bu âlemi yaratırken çekirdek olarak bilkuvve Hz. Peygamber'in nurunu kullanmış. Dolayısıyla insan kendi aslından, kendi derunundan uzaklaştığı için Peygamber Efendimiz'i (sas) sevemez. O'nu sevmek bir şeylerin doğru gittiğine işarettir. Sadece Allah'a ve cennete giden yol manasında değil bu. O'nu sevmek demek doğru bir psikoloji, doğru bir ruh hali içinde olmak demektir. O'nu seviyorsak güzergâhımız doğru demektir.

Peygamberimiz, yaratılışımızın sebebi, cihanın yaratılmasına sebep olan zattır. O, bundan bin dört yüz sene evvel bir hanımdan dünyaya gelip, çok iyi olup o asırdan sonra başlattığı yeniliklerle, insanî duruşlarla veya Allah'ın teyit ettiği şekilde vahiyle, sadece o asırdan itibaren insanlara hitap eden bir zat değildir. Her ne kadar peygamberlerin sonuncusu olduğu, en mükemmel dinin şeklini aldığı düşünülse de, gayri ihtiyari o zaman çerçevesinde sınırlandırılırsa, O'ndan sonrası için reformlar, dini zamana göre değiştirme düşünceleri beraberinde gelir.

Peygamberimiz'i her şeyimizden çok sevmek için hem meşru hem de normal sebeplerimiz var. Peygamber Efendimiz'in üstün vasıflarını tanıdıkça sevmek için sebepler ararken gayri ihtiyari ona âşık olursunuz. Hareket noktamız bu olmalı. O'nu doğru bir kaynaktan öğrenmeye başladığınız zaman, neden-sebep sorgulamasıyla uğraşırken zaten o muhabbet sizi alıp içine yerleştirir. O'nu tanıyıp da sevmemek mümkün değildir. O'nun hayatını anlatan bir kitabı açıklarını aramak, eleştirmek için okuyan kişi zaten o sevgiden nasip alamaz.

Sevmek için öncelikle O'nu çok iyi tanımak lazım. Mesela O dünyayı şereflendirdikten sonra bütün yeryüzünün secdegâh oluşu, bu yüzden bizim her yerde ibadetimizi yapabilmemiz, 'Rahmetenlil âlemîn' oluşuyla toplu helaklerin kaldırılması, insanların bir günah işledikten sonra şekli ve suret değişiklikleriyle azap olunmalarının kalkması, ölümden evvel bu rezaletin ve insanlara duyurmanın Fahri Âlem yüzü suyu hürmetine kaldırılması, Kur'an'ın muhafazasının bizzat Allah tarafından yapılması. İşte Hz. Muhammed.

Peygamberimiz'i doğru kaynaklardan okumak veya etkili bir hatipten dinlemek gerek. Bununla beraber kişide tabii olarak bir muhabbet başlayacaktır. İnsan ünsiyetten müştaktır yani bulunduğu şeye ünsiyet peyda eder, onu sarmalar. Peygamber Efendimiz, kainatın mayasında ve insanın özünde olduğu için O'nunla olan alakalar her şeyden daha çabuk sarar insanı. Bu hiçbir şeye benzemez. Şehvetin, dünya hevesinin insanı sarmasından çok daha çabuk insana sirayet eder. Fakat çok da nazlıdır. Herhangi bir nahoşluk görüldüğünde de insandan uzaklaşır.

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Resulullah'ı okuyorum

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Özer Gül:

Etkilendiğim yerleri arkadaşlarıma da okudum

Efendimiz'in peygamber olduğunu ilan etmeden önce herkesin O'nu zaten emin olarak bildiğine dair bir olay beni çok etkiledi. Abdullah isimli bir zat ile buluşmak üzere bir gün belirleyip ayrılıyorlar. Abdullah randevuyu unutuyor. Üç gün sonra oraya gidince Efendimizi bekler buluyor. Efendimiz ona hiç kızmıyor, sadece 'Beni biraz fazlaca merak ettirdin.' diyor. Bu beni ciddi etkiledi. Arkadaşlarıma da okudum bunu.

Leyla Gül (eşi):

Güzel rüyalar gördüm bu kitapları okurken

Bu kitapları okuduktan sonra daha sabırlı olmayı, merhametli, sevgi, saygı dolu olmayı istedim. İnşallah uygulamaya geçirebilirim. Musibetlere karşı gösterdiği sabır, yetimlerin başını okşaması, herkesin seviyesine inerek muhatap alması, çok mütevazı olması O'na olan hayranlığımı artırdı. İki küçük çocuğum ve hamileliğimden dolayı çok kitap okuyamıyordum. Munisem bu zamana kadar hiçbir kitapla bu kadar ilgilenmemişti. Bu sefer 'Anne beraber okuyalım, bana da oku.' diye sürekli ısrar etti. Güzel rüyalar gördüm bu kitapları okurken.

El-cennetü dârü'l-eshıya.

Cennet cömertler yurdudur.

Rüyaların kutlu misafiri (sas)

O'nunla ilgili eserleri okuyan kişi muhabbetinin arttığını kendisinde fark edecektir. Rüyaları değişecek, insanlara bakışı, kendi hayatındaki sorunlara bakışı değişecektir. Ancak, şunu unutmamak lazım. Bir mü'minin sünnetleri eda etmesine veya Allah'a karşı kulluğunu yerine getirmesine Hz. Peygamber muhtaç değildir. Bunları edaya mü'minin kendisi muhtaçtır. Hz. Peygamber'in sevgisi bir kıvılcım gibi insanın kalbine bir kere girdikten sonra, bir daha asla silinmeyen bir iz olur. Belki insan bunu karartabilir ama hastalık, acziyet, ihtiyarlık durumlarında artık nefis belası da onun üzerinden çekildiğinde bakarsınız Muhammedi aşk onda zuhur etmiştir. Bunun için bir kere uyanması kâfidir. O'nu tenkit etmek için okuyan müsteşrikler, papazlar, başka din alimleri haricinde okuyup da O'nu sevmeyen hiçbir insan yoktur.. Peygamber'i ve Kur'an'ı küçük gören insanlar ya delidir ya inatçıdır.

Bir de Efendimiz'in hayatıyla meşgul olmayı ve O'na muhabbet etmeyi herhangi bir insana sevgi olarak algılamaması lazım. O'nu sevmek şirk değildir. Bunu ortadan kaldırmadan kişi Hz. Peygamber'e de, Hz. Allah'a da ulaşamaz. O sebepten, sünneti seniyye, Peygamberimiz'in şefaati, ismine karşı muhabbet gibi konularda şu anda şiddetli bir düşmanlık yapılıyor.

'Peygamberimizi sevdiğimizi söylüyoruz da neden o sevginin tezahürünü hayatımızda yeterince gösteremiyoruz?' diyenlere şu cevabı vermek gerekir:

Allah bize sevginin nasıl tezahür edeceğini söylüyor. "Beni seviyorsanız Resulüme tabi olun." diyor. Kalbinde Peygamber aşkı uyanmayan insan emirlere tabi olamaz. Kur'an'ı bilmeyişi Peygamber'i bilmeyişinden kaynaklanır. Hz. Peygamber, 40 yaşında çok iyi bir adam olduğu için kendisinden daha iyi olmadığı için peygamberlik verildi sanılıyor. Hz. Peygamber'i kendi gibi bir insan sandığı müddetçe o aşktan nasip alamaz. 'Abdullah'ın yetimi' olarak görülür. Kainatın mayasında Nur'u Muhammed var. Hz. Adem'deki, Hz. Musa'daki nur da O'na aittir. Bunu bilince zamanla mukayyed bir Zat olmadığı anlaşılır. Kur'an'ın Allah Rasulü'ne inen ayetler olduğunu bilerek, 'Allah Rasulü olmasaydı ben Allah'ın bana söylediklerini duyamayacaktım' düşüncesiyle bakmak lazım.

Sahabe efendilerimiz öyle muhabbet duyuyordu ki O'na karşı, en küçük hareketini bile taklit ediyorlardı. Rasulullah üzümü iki iki yemiş diye sahabe de öyle yapardı. Bu hususi bir muhabbettir. Bunu duyunca sen de aynı şeyi yapıyorsan, bu huzurda bulunduğunda o muhabbeti taşıdığının tezahürüdür. Muhabbet olmadan sünnet insanın hayatına yansımaz.

Allahümme-salliâlâseyyi-dinâmuhammedinve-alââliseyyidinâmuhammed

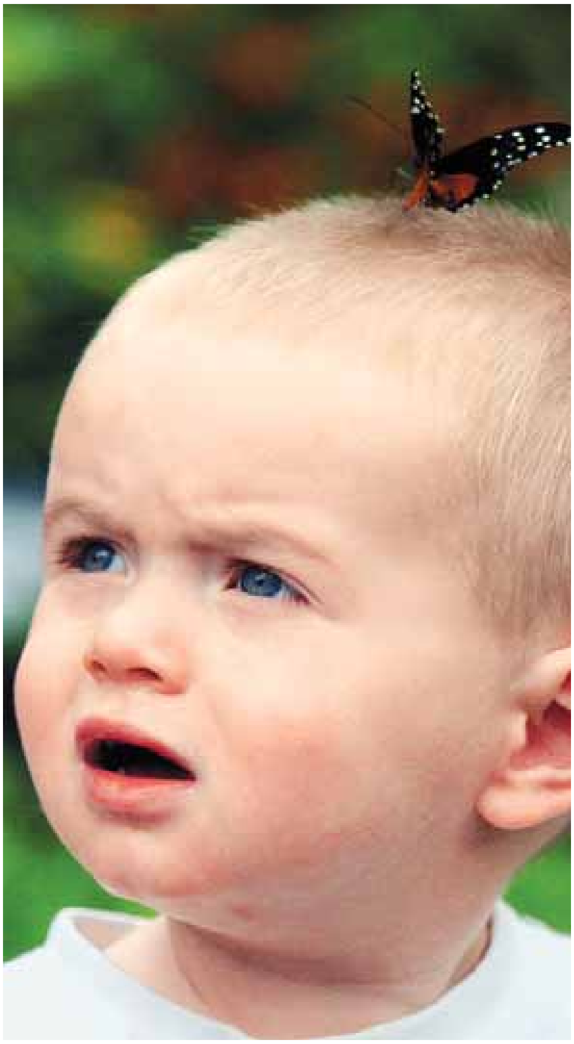
Biz ve O (sas)

Allahümme-salliâlâseyyi-dinâmuhammedinve-alââliseyyidinâmuhammed

Çocukların esir aldığı Peygamber

Bir gün Medine'nin çocukları Peygamber Efendimiz'in (sas) önünü kesiyor, etrafını kuşatıyor. 'Sen bizim esirimizsin, bedel vermeden bırakmayız, rehin aldık, gidemezsin' diyorlar. Efendimiz, hiç kızmıyor. Onlarla şakalaşıyor, gülümsüyor. Hz. Bilal'i evine gönderip çocuklara dağıtmak üzere bir şeyler getirtiyor. 'Bunları versem beni azad eder misiniz?' diyor. Çocuklar kabul edince 'Kardeşim Yusuf'tan daha ucuza gittim.' diyor.

FOTOĞRAF: AFP

Peygamberimiz çocuklara karşı yumuşak davranır, asla sert olmazdı.5Her fırsatta çocuklara karşı sevgisini gösterir, onlarla ilgilenir ve karşılaştığında selam verirdi.

Dut ağacını kurtarmanın bedeli!

Cemil Bey ve Canan Hanım her akşam 8 yaşındaki kızları Elif'e bir hadis okur. Onun Peygamberimiz'i sevmesi ve tanıması için O'nun güzel ahlakını anlatırlardı. Her gün farklı konudaki hadisleri okuyup hayatlarında nasıl uygulayabileceklerini konuşuyorlardı. O akşam okudukları "Bir Müslüman'ın diktiği ağaçtan veya ektiği ekinden insan hayvan ve kuşların yedikleri şeyler o Müslüman için birer sadakadır." hadisiydi. Kızlarına ağaç dikmenin ve dikili ağaçlara zarar vermemenin önemini ve kazanacağı sevapları anlattılar. Ertesi gün sokaklarında yol çalışması vardı, küçük bir ilçenin kenar sokağındaydı evleri. Belediye işçileri ve iş makineleri gelmiş yolda çalışma yapıyorlardı. Mahallenin çocukları kenardan onları seyrediyorlardı. Elif de heyecanla koşarak eve geldi, "Anne ağacı öldürecekler! Ne olur anne kurtaralım ağacı ne olur!" diye yalvarıyordu. Kızının yalvarmalarına dayanamayan Canan Hanım dışarıya çıktı, çalışan işçilerle konuştu ve yoldan sökülecek ağacın bahçelerine kepçe ile kazılacak bir çukura yerleştirilmesini rica etti. İşçiler ağaç için çukur kazarken kepçe apartmanın su borusunu patlatıverdi! Canan Hanım, "Sucu çağırabilir misiniz? Masrafını ben vereceğim." dedi. Ağaç neticede kurtarıldı. Şimdi yeni yerinde. Elif, akşam babasına olanları anlattı: "Babacığım 1,5 metre boyundaki dut ağacını kurtarmanın bedeli 17 lira oldu." diyordu. Öğrendikleri bir sünneti hayatlarına geçirmenin huzur ve mutluluğunu yaşamışlardı. **Sabriye Emre, Borlu-Manisa**

RÛH-U SEYYİDİ'L ENÂM(*) HAKKINDA BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

(*) Bütün mahlukatın efendisi

Doğumu, Çocukluğu

▶ Efendimizin (sas) doğumunun miladi olarak 20 Nisan 571 olduğunu. Kameri olarak 12 Rebiulevvel sabaha karşı doğduğunu...

▶ Cahiliye Araplarının mukaddes kitaplardan Muhammed isminde bir nebinin zuhur edeceğini bildiklerinden, bazı kimselerin çocuklarına "ileride o peygamber olabilir" ümidiyle Muhammed ismini koyduğunu...

▶ Peygamberimizin (sas) doğumundan önce Arabistan'da Ahirzaman Peygamberinin doğumunun yaklaşıp, adının Muhammed olacağı söylentisinin yaygınlaştığını.. Bundan dolayı Kinane, Süleym gibi kabilelerin ve Medine'de Temim kabilesinin Muhammed ismini çocuklarına vermesinin çokça görüldüğünü..

▶ İbn-i Hacer'in Feth-ul Bari'de nakline göre cahiliye devrinde Muhammed bin Adiyy bin Rebia'nın babasının bir Suriye seyahatinde tanıştığı bir papazdan, "Arabistan'da bir peygamber doğacağını ve isminin de Muhammed olacağını" öğrenmesi üzerine Adiyy bin Rebia ailesinden doğan bütün çocuklara Muhammed isminin konulduğunu...

▶ Hind kutsal metinlerinden Puranalar'da Efendimize işaret sadedinde; "Dünyanın sonlarına doğru çölde bir adamın doğacağı, annesinin ismi güvenilir (Amine), babasının isminin Allah'ın kulu olacağı, bu zatın yurdundan kuzeye göç etmek zorunda bırakılacağı ve sonra on bin adam yardımıyla kendi yurdunu fethedeceği"nin yazılı olduğunu...

▶ Annesi Amine'nin Efendimizi (sas) ancak 1 hafta emzirdiğini..

▶ Ebu Leheb'in cariyesi Süveybe'nin Efendimiz'in (sas) ilk sütannesi olduğu gibi, Hz Hamza'nın da sütannesi olduğunu ve Efendimiz'in (sas) bu aziz amcası ile aynı zamanda sütkardeşi olduğunu...

▶ Resul-i Kibriya (sas) ile Hz. Hamza'nın hem Ebu Leheb'in azadlısı Süveybe, hem de Halime b. Ebu Züeyb tarafından emzirildikleri için, iki kanalla sütkardeş olduklarını...

▶ Resulullah'ın (sas) yedi yaşında bir göz hastalığına tutulduğunu, Mekke'nin tabipleri tedavi edemeyince, Ukaz civarındaki bir Hıristiyan tabibin hazırladığı ilaçla iyileştiğini...

▶ Peygamberimiz'in (sas) yüzmeyi 6 yaşında annesiyle gittiği Medine'de, akrabaları Adiyy bin Neccaroğullarının havuzunda öğrendiğini...

▶ Nebiyy-i Zişan'ın (sas) Ebu Talip'le ilk Suriye seyahatinde 9 yaşında olduğunu...

Fahr-i âlem'i (sas) sevmek ne kazandırır?

(Âlemin övünç kaynağı)

■ **ALİ BUDAK**

Peygamber Efendimiz'e (sas) duyulan sevgi, canlı veya cansız bütün varlıkları etkileyen bir güce sahiptir. O'nu sevmek bize pekçok şey kazandırır. Bunlardan bazıları şunlardır:

1 Peygamber sevgisinin kazandırdığı en önemli husus; sevilenle kurulan bağ ve nispettir. Sevgi, varlıklar arasındaki en sırlı bağdır. Her varlığı Allah'ın en sevgilisine bağlayan sırlı bağ sevgidir. Canlı cansız bütün nesneler, sevgi bağı ile Kâinatın Efendisi'ne alaka duymuşlardır. Şuursuz varlıklar hatta cansız nesneler bile Allah Resûlü'ne sevgi ile bağlanmışlardı. Eline aldığı taşların Allah'ın adını anarak zikretmesi, çağırdığı ağaçların davetine icabet etmesi, bulutların O'nun üzerinde gölge yapması, onların Efendimiz'e olan bağlılıklarını ve alakalarını gösteriyorlardı. Minber yapıl-

O bize rehber. O bize Allah'ı (cc) anlatan insan. O'nu sevmek, bizi varedeni sevmek anlamına gelir. Efendimiz'e tutunan hiçkimse yolda kalmamıştır.

FOTOĞRAF: REUTERS

madan önce Efendimiz'in kendisine dayanarak hutbe okuduğu kuru bir hurma kütüğünün, minber yapılınca Allah Resûlü minbere çıkarak hutbe okumaya başlamaları üzerine, devenin ağlaması gibi inlediğinin duyulması da bu konudaki en meşhur olaylardandır. Cansız varlıklar da yanlarında Allah'ın adının anılmasını istemişler ve Peygamber'le beraber olmayı arzu etmişlerdir.

2 Sevgi, karşılıksız kalmaz. Niyetlerimiz nasıl karşılıksız bırakılmıyorsa, sevgi de seven gönüllere, sevginin derecesine göre büyük lütuflar/feyizler kazandırır. Sevgi, en kısa yoldan kişiyi Hakk'a ulaştırır. Hakk'ın Sevgilisini sevmek ve O'na bağlanıp kendini O'na nispet ederek yola çıkan yolcular en kısa ve tehlikesiz yoldan Allah Teâlâ'nın rızasına kavuşurlar. Efendimiz'in elinden tuttuğu hiç kimse yolda kalmamıştır.

Fatma Erdem:

O'ndaki hassasiyete hayran oldum

Sahabenin hadis ve sünnete gösterdiği hassasiyeti gördüm. Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerin ayrıntılarını, ibadet, emir ve yasaklardaki hükümleri Peygamberimiz bize ayrıntısıyla anlatıyor. Sünnet olmadan sadece Kur'an ile İslam'ı yaşamamız imkansız. Bilinçli Müslümanlar olmamız gerekiyor. Sahabe o kadar titiz ki sünnete karşı, onların gösterdiği hassasiyeti çok iyi öğrendim. Hadis âlimleri sadece bir harf için bir diyardan başka diyara yolculuk ediyorlar. Kitaptan bu hassasiyetleri öğrenmek çok iyi oldu benim için.

Fatma Aracı:

Eksiklerimi görüverdim

Vefa, dürüstlük, yalan söylememek, verdiğin sözde durmak, gülümsemek, çocukları sevmek gibi özellikleri taşıyanları seviyor Peygamberimiz. Kitabın bazı yerlerini okurken ürperdim. Çok etkiledi beni. Kendimdeki eksik ve hataları gördüm. İyilik yapmak için selam vermediğim bir insana bile selam vermek yeterli olabiliyor. Bunu bilmek bile çok güzel.

Men samete necâ.
Dilini tutan kurtuldu.

3 Seven bağışlanır. Peygamber sevgisi, Cenab-ı Hakk'ın af ve mağfiretini kazandıran en önemli vesilelerden birisidir. Nitekim âyet-i kerimede "Ey Resûlüm, de ki: "Ey insanlar, eğer Allah'ı seviyorsanız, gelin bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah gafurdur, rahimdir" buyrularak, bağışlanma Peygamber sevgisine bağlanmıştır. (Âl-i İmrân sûresi, 3/31) Peygamber sevgisi bulunan bir kalbi cehennem ateşi yakmaz. Peygamber sevgisi Rabbanî bir sevgidir. Cenab-ı Hakk'ın emridir. Peygamber'i sevmek Allah'ı sevmek demektir. Peygamber'in sevgisi kişiyi Allah sevgisine ulaştırır. Peygamber'i, yalnızca beşerî özellikleri itibarıyla değil "Allah'ın Peygamberi" olarak sevmek, insanların cehenneme girmelerine mani olur. Zira sevgi karşılıksız kalmaz.

4 Sevgi, sevilene yakınlık kazandırır, küçük kusurları örter. Hazreti Peygamber, kendisini candan seven bazı sahabîlerin yaptıkları küçük kusurların kendisine şikayet edilmesi üzerine, şikayet edenlere, "O, Allah'ı ve O'nun Resûlü'nü seven birisidir." diyerek, samimi, candan seven bir müminin küçük kusurlarına bakıp onu tenkit etmenin yersiz olduğuna işaret etmiştir. Nitekim 'Abdullah b. Huzâfe (ra) şakacıdır ve boş şeylerle uğraşıyor.' diye kendisine şikayet edilince Peygamber Efendimiz, onu savunmuş ve onun Allah'ı ve Allah Resûlü'nü sevdiğini söylemiştir. Böylece Efendimiz, sevginin kusurları örten bir özelliği olduğuna dikkat çekmiştir. Hatta sevenlerin sevdiklerinin yanında özel bir makamları vardır. Onların şefaatlerinin, başkalarının da Hak katındaki kurtuluşlarına ve kurbiyetlerine vesile olması ümit edilir.

FOTOĞRAF: BAHAR MANDAN

Peygamber'i sevmek, her iki dünyamızda da güller açmasına yolaçar.

Allahümmesalliâlâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Allahümmesalliâlâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

5 Seven, sevdiğinin dertlerini paylaşır. Seven, her şeyiyle sevdiğine benzemek ister. Bunun sonucunda bazen isteyerek bazen de istemeyerek sevgilisinin dertleri ile dertlenir. Allah Resûlü, kendisini çok sevdiğini söyleyen bazı sahabîlere sıkıntılara hazır olmaları gerektiğini, çünkü Allah'ı ve O'nun Peygamberi'ni çok sevenlerin dünya hayatlarında büyük sıkıntılarla imtihan edileceklerini haber vermiştir. Âşık sevdiğinin derdine ortak olduğunda görünüşte sıkıntı içinde olsa da gerçekte vuslat kapılarını aralamıştır.

6 Peygamber sevgisi, farzlarını yapan, büyük günahlardan kaçınan birisi için öte alemlerde Resûlullah'la beraber bulunmayı netice verecektir. Zira kişi sevdiğiyle beraberdir. Sevgi, ashab-ı kiramın hayatta iken küçük kusurlarının bağışlanmasına vesile olduğu gibi büyük günah işleyen müminlerin ahiret kurtuluşunun da en önemli vesilesidir.

7 Peygamber Sevgisi, O'nun şefaatine nail olmayı sağlar. Büyük günah da işleseler ümmetinin her ferdine şefaat ederek ahirette onların kurtuluşuna vesile olacağını Efendimiz (sas), "Her peygamberin dua ettiğinde kabul olunacak bir duası vardır. Şayet o dua ile dua ederse duası kabul edilir ve istediği kendisine verilir. Ben duamı ahiret gününde ümmetime şefaat etmek için sakladım." hadisiyle ifade buyurmuşlardır. Hayatı boyunca büyük sıkıntılar çeken Efendimiz'in bu dua hakkını bu sıkıntıları esnasında kullanmayarak, ümmetinin ahiretteki halini düşünüp bu hakkı ahirete bırakmış olması, O'nun ümmetine olan muhabbetini göstermesi açısından ne kadar manidardır. İşte peygamber aşkının inananlara kazandıracağı en önemli uhrevî mükafat, O'nun bu şefaatine nâil olma saâdetidir.

8 İmanın tadını tatmayı netice veren üç husustan biri de Allah ve Rasulü'nü bunlar dışındaki her şeyden daha fazla sevmektir. Diğer iki husus, sevdiğini ancak Allah için sevmek ve iman ettikten sonra tekrar küfre dönmeyi, ateşe atılmak gibi kötü görmektir. Bu üç ölçü kimde bulunursa imanın tadını tatmış demektir. Allah ve Peygamber sevgisi de bu noktada imanın tadını tatmayı sağlayan bir hususiyet arz etmektedir. **(Zübeyr Tekin'in "Peygamber (sas) Sevgisi" adlı eserinden istifade edilmiştir.)**

Uçarak gittim!

Bir cuma günü kitapçıya gittim. Yarım saat kadar kitaplara baktım, neredeyse bir şey almadan çıkacaktım ki, 14-15 yaşlarında bir kız içeri girdi, bir kitap ismi söyledi, aldı ve çıktı. O an "Evet" dedim, aradığım şey kesinlikle bu, bundan başlamalıyım, ne kadar da kalın bir kitap, bu kadar bilgi var mıymış hakkında? Onlarca kişinin hayatını okumuştum; ama asıl okumam gerekeni bir türlü akıl edememiştim, belki de bildiklerimle, Ramazan'da yayınlanan Çağrı filmleriyle yetinmiştim. Küçükken izlerken duygulandığım filmler artık o kadar etkilemiyordu beni. Ama o kitap, beni öyle etkilemişti ki, bir hayat bu kadar mı güzel, bu kadar mı mükemmel olur? Bitmesin diye yavaş yavaş, satır satır okuyordum, ara sıra kapatıp ağlıyor, ara sıra tebessüm ediyordum. Okuyamasam bile yanımdan ayıramıyordum. Sanki bir kapı açılmıştı bana ve ben başka bir boyuta, karamsar bir dünyadan asıl dünyaya geçmiştim. Ve her şey yavaş yavaş şekillenmeye başladı, öğrendikçe daha fazla öğrenmek istiyor, öğrendiklerimi uygulamak için engelleri aşıyordum. Bir sene içinde, görenlerin beni tanıyamayacağı kadar çok değişmiştim. "Bu gidişle uçacaksın" diyenlere inat "inşallah" diyordum, "inşallah bir gün o da olur" Hasretine dayanamayıp, bir hadisten yola çıkarak ziyaretine gitme şerefine nâil oldum. Çalıştığım yer itibariyle gittiğimi duyanlar, başka türlü gidebileceğime ihtimal veremediklerinden "Görevli mi gittin?" diyorlar, "Hayır" diyorum, "İsteyerek gittim, aşkla gittim, dedikleri gibi "uçarak" gittim! **Umame N.**

RİSÂLET-PENÂH(*) HAKKINDA BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

(*) Peygamberliğine sığınılacak zât

Gençliği

Peygamber-i Zişan'ın (sas) Hz. Hatice'den önce Ebu Talib'in kızı Fahite (Ümm-ü Hani) ile izdivaç düşündüğünü... Amcasının ise, onu Mahzumoğullarından Hübeyre'ye verdiğini...

Belazuri'nin nakline göre Efendimiz (sas) gençliğinde bir gün amcaları Ebu Talib ile Ebu Leheb kavga ederken, Ebu Leheb'in Ebu Talib'in üzerine çıkıp onu hırpalaması üzerine koşarak onu ittiğini, bunun üzerine Ebu Talib'in Ebu Leheb'in üzerine çıkıp onu bir güzel dövdüğünü... Kavga bittikten sonra Ebu Leheb'in "Ya Muhammed! Ben de Ebu Talib gibi senin amcanım. Yapacağını bana yaptın. Niçin ona da aynı şekilde hareket etmedin? Neden? Vallahi gönlüm seni asla sevmeyecek, asla." dediğini...

Efendimizin (sas) yirmili yaşlarında katıldığı Ficar harplerinde bizzat savaşmadığını... Bu konuda; Ben amcalarıma gelen okları bertaraf etmeye çalışıyordum.' buyurduğunu...

Merhum Muhammed Ebu Zehra'nın belirttiğine göre Hz. Hatice'nin Aleyhi ekmel-it tahaya (sas) ile evlenme yaşının 40 olduğu hususunda siyer uleması arasında ittifak olduğunu...

FOTOĞRAF: İBRAHİM USTA

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

insanlık böyle örneklere muhtaç değil mi?

Âlemleri teşrif edişini kutladığımız İki Cihan Serveri, kendisinden sonra gelen tüm insanlığa her hâliyle örnek olmuştur. Sabır, fedakârlık ve insanlık örneklerine şimdi de muhtaç değil miyiz?

■ AHMED ŞAHİN

Onun ideali, insanlığa hizmetti, yoksa insanlığın kendisine hizmeti değildi. O sebepten eline geçeni yemez yedirir; içmez içirir; yönettiği insanların mutluluğuyla mutlu olurdu.

Yine âdeti üzere eline bir miktar imkan geçmiş, çevresine de münadiler göndermişti. Sesleniyorlardı Medine sokaklarında münadiler:

- Resulullah (sas), mescidin önünde muhtaçları bekliyor. Miskin derecesinde ihtiyaç sahibi olanlar gelsin, hisselerine düşecek yardımı alsın, kimse mahrum kalmasın!

Az sonra mescidin önüne muhtaçlar toplanmışlardı. Mutluydular. Çünkü kasıp kavuran ihtiyaçlarının hiç olmazsa bir kısmını karşılayacak imkana kavuşacaklardı. Nitekim düşündükleri gibi de oldu. Efendimiz (sas) gelenleri şöyle bir gözden geçirdikten sonra mevcudu da hesap ederek önünden geçenlere hisselerini veriyor, onlara tebessümle bakarak mutluluğunu da açıkça hissettiriyordu.

Mutluydu. Çünkü O'nun en büyük mutluluğu insana yardım, insana hizmetle meydana geliyordu. İşte o anda da insana hizmette bulunuyor, ihtiyaç sahiplerinin sıkıntılarını gideriyordu.

Nihayet elindeki imkan bitti, yardım isteyecek insan da bitti. Demek ki hesap iyi yapılmıştı.

Ne var ki çok zaman geçmedi, ötelerden kan ter içinde koşup gelen bir bedevi görüldü. Adam hem ufkuna bakıyor hem de nefes nefese koşmaya devam ediyordu. Nihayet geldi, şöyle bir nefeslendikten sonra söylendi:

- Yardım dağıttığınızı söylediler onun için nefes nefese koştum; ama yine de yetişemedim! Zaten hep böyle şanssızım ben.

Çok üzgündü yoksul adam. Anlaşılan ihtiyacı da fazlaydı. Böyle bir fırsatı mutlaka değerlendirme niyetiyle koşmuştu; ama yine de yetişememişti.

Allah Resulü sordular:

- İhtiyacın çok mu fazlaydı?

Saymaya başladı, yardım alabilseydi neler alacağını. Hepsi de zaruri ihtiyaçtı. Demek ki adamın ihtiyacı şiddetliydi. Ama Resulullah'ın imkanı da bitmişti. Elinde avucunda olanı tümüyle vermiş, geriye tek dirhem bile kalmamıştı. Şimdi ne olacaktı?

Efendimiz (sas) şefkatle baktı bedeviye. Sonra da beklenmeyen teklifini yaptı yoksul adama:

- Üzülme, ihtiyaçlarını yine alacaksın. Hem de hiçbirini bırakmaksızın!

- Nasıl? diyerek heyecanlandı yoksul adam. Efendimiz kelimelere basa basa konuştu:

- Şimdi buradan kalk, şehrin içine dal, ihtiyaçlarını nerede bulursan al ve aldığın satıcılara da de ki:

- Mal bana ait, parasını ödemek de Resulullah'a! Allah'ın Resulü ödeyecektir. İstediğimi verin!

Adam sevinçle çarşının yolunu tuttu. Zihninde neleri alacağının hesabını yaparak heyecanla gidiyordu.

Olaya şahit olan Hazreti Ömer, fedakarlığın bu kadarına şaşırmış gibiydi. Nihayet düşüncesini dile getirmekten kendini alamadı da dedi ki:

- Ya Resulallah! Sen gücünün yettiğiyle mükellefsin, yoktan da vermek zorunda değilsin. Elinde olanı tümüyle dağıttın, geriye bir şey kalmadı. Neden başkalarının borçlarını da yükleniyor, onların ihtiyaçlarını da karşılamak mecburiyetinde bırakıyorsun kendini? Bu kadarı da fazla değil mi?

Bu sözlerden hiç de memnun olmayan Resulullah'ın yüzündeki tebessümün kaybolduğu görüldü. Halbuki o ana kadar çok mutluydu, tebessümünü çehresinden hiç eksik etmemişti.

Bu defa da saf görünüşlü bir adam söze karıştı:

- Ya Resulallah, sen Ömer'e bakma ver, Allah da sana verir, dedi.

Bu sözden memnun kalan Resulullah'ın tebessümü tekrar yüzünde belirdi, "fedakarlığa devam et" sözünden memnun olduğu anlaşılıyordu. Doğumunu idrak ettiğimiz Allah'ın Resulü, kendinden sonra gelenlere böyle örnek olmuş, böylesine feragat ve fedakarlık numuneleri vermiştir. İnsanlık şimdi böyle örneklere muhtaç değil mi?

Allahümme sallialâseyyidinâmuhammedinve alââliseyyidinâmuhammed

Resulullah'ı okuyorum

Allahümme sallialâseyyidinâmuhammedinve alââliseyyidinâmuhammed

Yıldız Kurt:

Artık hastaları ziyaret ediyorum

Bu kitapta (5) yeni bilgiden ziyade bilip de uygulamadığım şeyleri fark ettim. Hasta ziyaretinin önemli olduğunu biliyordum; ama cennete layık kul olmak isteyen gerçek bir müminin hasta ziyaretini ne kadar önemsemesi gerektiğini fark ettim. Ben de hasta ziyaretlerine başladım hemen. O'nun sabrını örnek almaya çalışıyorum bir de. Etrafımda gördüğüm kötü davranışlara, ev içinde eşime, çocuğuma karşı daha sabırlı olmalıyım. Peygamberimiz en kötü hareketleri, hakaretleri görmüş hem de en yakın çevresinden ama hep sabretmiş. 'Rabb'im onlar bilmiyorlar, bilseler böyle yapmazlar.' demiş. Keşke onun çok azını bile olsa yapabilsem. Peygamberimizin sevdiği Müslüman onun gibi olmalı. Allah'a gerçek kul olan, Peygamberimizin getirdiği doğrulara, sünnete uygun yaşayan Müslüman onun sevdiği Müslüman'dır.

Gayet açık ve nettir...

Allah (cc), inanmamızı istediği hakîkatleri her zaman desteklediği Peygamberiyle gayet açık ve vâzıh bir şekilde gözler önüne sermiştir. Zaten bu da, onların gönderiliş gayelerinden biridir.

MUHAMMEDÜ'L-EMİN (*) HAKKINDA BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

(*) Güvenilir Hz. Muhammed

İlk Vahiy ve Kur'an

- Bir mağaraya tefekkür ve inziva için kısa süreli çekilmenin İsmailoğullarında eskiden beri devam edegelen bir gelenek olduğunu…

- Server-i Ekrem (sas) Efendimizin peygamberlik gelmeden önce de Hira'da belli aralıklarla inzivaya çekildiğini. Hadis kitaplarında burada yaptığı ibadet hakkında "tehannüs" veya "tehannüf" ifadelerine yer verildiğini… Buhari şarihi Ayni'nin Umdetü'l-Kari adlı eserinde tehannüs kelimesini izah ederken; "Peygamberimiz'in burada ne surette ibadet ettiği sorulacak olursa bunu tefekkür ve ibretten ibaret olduğunu söyleyebiliriz" dediğini…

- Resulullah'a ilk vahyin bir pazartesi günü geldiğini…

- Resulullah'a (sas) ilk vahyin 6 Ağustos 610 tarihinde geldiğini… Bazı alimlerin ise bu tarihin 10 Ağustos olduğunu söylediklerini…

- İnsanlığın İftihar Tablosuna (sas) ilk vahiy olan (Alak, 1-5) ayetlerinden sonra ikinci gelen vahyin (Kalem, 1-4) ayetleri olduğunu…

- Resulullah'a bir keresinde deve üzerinde iken vahy geldiğini, Efendiler Efendisi'nde (sas) oluşan ağırlığın etkisiyle devenin bacaklarının neredeyse kırılacak hale geldiğini..

- İbn-i Cerir, İbn-i Sad ve İmam Kastalani'nin İmam Şabi'den rivayet ettiklerine göre nübüvvetin ilk üç yılında İsrafil'in (as) Hz. Peygamber'in eğitimiyle görevlendirildiğini…

- Resulullah'ın ilk vahiy kâtibinin Mekke döneminde Şurahbil bin Hasene el Kindi olduğunu… Hz. Peygamber'in (sas) Medine'de ilk vahiy kâtibinin Ubeyy bin Kab el Ensari hazretleri olduğunu..

- Kur'an'ın fesahat ve belagatıyla Arabistan'ı sarstığını, mesela bir edibin Yusuf Sûresi'nin 80. ayetini işittiğinde; "Şehadet ederim ki hiçbir kimse buna benzer söz söyleyemez." dediğini..

FOTOĞRAFLAR: LEVENT GÜLER

ÇOCUKLARA EFENDİMİZ'İN GÜZEL AHLÂKINI ANCAK YAŞAYARAK ÖĞRETEBİLİRİZ

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Biz ve O (sas)

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

■ **ŞEMSİNUR ÖZDEMİR**

Anne babalar olarak Rabb'imizi, Peygamberimiz'i, güzel ahlakı ve kutsal değerlerimizi çocuklarımıza anlatabilme derdi içindeyiz. Özellikle maneviyata ait meselelerin zorla, baskıyla, sevdirmeden öğretilmeye çalışılmasının nasıl olumsuz sonuçlar doğurduğunu belki birçoğumuz kendi hayatımızda müşahede ettik. Bu yüzden çocuklarımızı eğitmek için yeni yollar arayışı içine girdik. 4 çocuk sahibi Raşit-Ayşe Yurtseven çifti, öğretmenin en iyi yolunun bizzat yaşama olduğunu tecrübe ile ispat etmiş, sabırla anlatmanın faydalarını görmüş bir aile. Özellikle Ayşe Hanım, Kur'an ile geç tanışmasının verdiği hırsla daha 2,5 yaşındayken ilk çocuğuna Fil Sûresi'ni izah etmeye çalıştığını anlattıktan sonra, çocukların ne öğrettiğimizden ziyade nasıl davrandığımıza baktıklarını geç de olsa anladığını söylüyor.

Dokuz Eylül Üniversitesi'nden mezun olan ve halen din kültürü öğretmenliği yapan Raşit Bey ile Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu Ayşe Hanım, 16 yıllık evliliklerinde beş çocuk sahibi olmuşlar. En büyük oğul Muhammed Mus'ab, 15 yaşında. Vefat eden Muhammed Bedir'in ardından Muhammed Selman, Hanne Meryem (Hanne, Hz. Meryem in annesidir) ve Muhammed Tarık doğmuş. İlk isimlerin hep Muhammed olmasının sebebi şu: Müşrikler Efendimiz'e (sas) 'ebter' yani soyu kurumuş dedikleri için Ayşe Hanım, bütün erkek çocuklarında O'nun (sas) ismini yaşatmayı arzulamış.

Ayşe Yurtseven, ilk çocuğu doğduğu zamanlarda hayatın tabii akışı içinde yer alan 'yaşayarak öğretmeyi' eğitimden saymadığını belirtiyor. "Bana göre hemen her akşam ailede bir şeylerin öğretildiği oturumlar olmalıydı. Mus'ab'a Fil Sûresi'ni büyük resim kâğıtlarına çizdiğim resimlerle anlatmaya çalışıyordum. Benim on sekiz yaşındayken, yani çok geç karşılaştığım Kur'an'ın anlamını çocuğum benden çok önce öğrenmeliydi." diyen Ayşe Hanım, sonraları görüşlerine değer verdiği kişilerin 'çocukları rahat bırak' ikazlarıyla sıkı öğretim işlerine ara vermeye, her anne gibi bir parça gevşemeye başladığını ifade ediyor.

Başarmak istiyorum

Ben Peygamber Efendimizin (sas) hiç usanmadan, defalarca kapısından kovulsa da gitmekten vazgeçmediği amcası Ebu Leheb'e karşı gösterdiği sabrı ben de bir başkasına karşı göstermek isterdim. Ama ne kadar denemeye gayret göstermeye çalıssamda nefsim ve şeytan elele verip her seferinde bu arzumun önüne geçiyor. Ama bir gün bunu başaracağım. **Medine Yıldız**

Muhasebe yapacağız

Bu yıl kutlu doğum haftasında ailece oturup Efendimiz'in ne kadar sünneti seniyesini öğrendiğimizi konuşarak tespit edip öğrenmediklerimizi öğrenmeye çalışacağız Allah cümlemizi O'nun sözüne ve sünnet-i seniyesine ısındırmayı nasip etsin. Amin. **Aysel Kökenek, Osmaniye**

Mesaj trafiği

Doğma büyüme Berlinliyim. İnternette hadislerle ilgili mesaj gönderme etkinliği başlattım. Bütün tanıdıklarıma ve arkadaşların arkadaşlarına seçme hadisler gönderiyorum. Allah rızasından başka niyet ve gayem yok! Tepkiler ise değişik. Bazıları yollama diye cevap veriyor! Ben de listeden çıkarıyorum. Bazıları da teşekkür edip başka adresler de gönderiyor. Allah hepsinden razı olsun. **İsmail Başaran, Almanya**

Ed-dînü'n nasîhatü.
Din nasihattir.

Nerede olursan ol, sokağa çıksan da markete gitsen de Allah'tan kork

Ayşe Hanım, dilin söyleminin bir yere kadar gittiğini, hayat içinde sergilenen davranışların sözün ötesine geçtiğini, çocukların ne öğrettiğinden ziyade, nasıl davrandığına baktıklarını fark etmiş. Ayşe Hanım, yıllarca hem çocuklara hem yetişkin hanımlara tefsir ve hadis dersleri vermiş. Klasik tefsir ve hadis kitaplarını olduğu gibi anlatmaktansa bugüne uyarlayıp, dilini sadeleştirerek anlatmayı tercih etmiş. Ayetlerin iniş sebebini bu çağdaki benzer olaylarla karşılaştırarak, bugünün insanına inmiş gibi algılanmasını sağlamaya çalışmış. Bu yolla, ayet ve hadisleri evimize, ailemize, sokağımıza yani hayatın içine yaşanılır şekilde indirerek öğretmiş. Bu arada kendi çocuklarına seviyelerine göre anlattığı hadislerden bir derleme yaparak 'Çocuklar İçin 40 Hadis' kitabı hazırlamış. Ayşe Hanım, ayet ve hadisleri çocukların seviyesine nasıl indirdiğini şöyle örnekliyor: "Allah temizdir temizlenenleri sever, ayetini Allah cicidir cicileri sever, şeklinde çocuklaştırdım. 'Nerede olursan ol Allah'tan kork' hadisini 'markette de olsan, sokağa da çıksan, annenin babanın görmediği bir yerde de olsan, kapını kilitlesen de Allah tan kork' gibi ifadelerle anlattım."

...Çünkü Peygamberimiz öyle diyor!

Ayşe hanım; bir şeyi neden yaptığını soran çocuğunu "Çünkü Peygamber'imiz öyle diyor." şeklinde yönlendirerek, yaptığı basit bir hareketin bile bilinçle olduğunu işaret etmiş. Çocuklarının zihninde bu dünyada bir sınama nedeniyle bulundukları bilgisinin yerleştiğini ifade eden Ayşe Hanım şöyle konuşuyor: "İyiliğin Öğretmeni'nden öğrendiklerimizi gücümüz yettiğince yapacağız. Bizim tek amacımız iyi insan olmak. Bu düşünceyi Peygamberimiz'in ilkeleriyle verdik. Birisi diğerine vurduğu zaman karşılık vermemesini "Çünkü aklıma 'Zarara zararla karşılık verilmez.' hadisi geldi." diye açıklayabiliyor. Peygamberimiz'in günlük hayatındaki en ufak davranışı bile önemli ama sünnet diye sadece bunların dayatılması doğru değil. Asıl önemli olan insanın ilişkilerinde dürüst davranmasıdır. Allah Rasulü, birçok hadisinde önemli olan bazı şeyleri saydıktan sonra 'İnsanlara karşı güzel davranmandır' diye tamamlıyor. Önce bize bakarak sadece hareketleri yaptılar; sonra duaları ezberleyerek içini süslediler. "Namaz dinin direğidir." hadisinde olduğu gibi namazın bir buluşma anı olduğunu, Evrenin Hakimi olan Allah ile tek başına görüşebilme imkânı olduğunu söyledim. Böyle ilginç cümlelerle yaklaştığın zaman daha cazip oluyor. Sûrelerin Arapçasını ezberlerken Allah'ın bize ne demek istediğini de anlattım."

Kutlu doğuma özel program

Yurtseven ailesi geçen yıl Peygamberimiz'in (sas) doğum gününde çok özel bir kutlama yapmış. Doğum günü o tarihe yakın olan çocuklarla Efendimiz'in doğumunu birleştirip özel bir program düzenlemişler. Ayşe Hanım, pasta, börek gibi özel ikramlar hazırlamış. Raşit Bey, Hz. Peygamber'in hayatını özetleyen kısa bir konuşma yapmış. Hanne Meryem önceden hazırladığı birkaç hadisi anlatmış. Yine Ayşe Hanım, hadis kitabını rast gele açıp herkes için o güne özel hadisler okumuş. Aile bu sene de kutlu doğumu özel bir programla kutlayacak. Ama bu sene havanın durumuna göre ev dışında güzel bir gün geçirmeyi planlıyorlar.

Bu evde 'iyilik' denince Peygamberimiz geliyor akla. Çocuklar O'nu 'İyiliğin Öğretmeni' olarak tanıyor. 7 yaşındaki Muhammed Tarık, bir iyilik yaptığında 'Şimdi ben Allah'tan artı mı aldım?' diye soruyor. Çünkü annesi okuldaki dili kullanarak sevap yerine artı, hata yaptığı zaman günah yerine eksi aldığını söylüyor. 'Şu anda sana eksi atmış olabilir dikkat et' diyor mesela. 'Allah seni sevmez, yakar, cehenneme atar' gibi ifadeleri kesinlikle kullanmıyor. 'Allah çocukları hep sever, sevmekten hiç vazgeçmez' diyerek çocuğunu tekrar güzelliğe sevk ediyor. Korkutmuyor, ceza vermiyor onlara. Uydurma masallar yerine Peygamberlerin hayatlarını anlatıyor çocuklarına.

Yurtseven ailesi, çocuklarına Allah'ı ve O'nun peygamberini anlatabilmek için büyük gayret göstermişler.

Handan Ekinci:

Bazı hatıraları ilk defa okudum

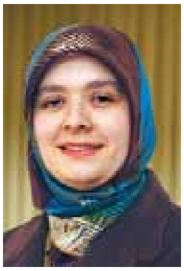
Peygamberimiz'le ilgili hatıraların çoğunu daha önce duymamıştım. "Sana karşı kötülükte bulunana, iyilikle davranarak onu bağışla. Öfke ve öfkeye yol açan durumlardan sakın. Kızdığında şeytandan Allah'a sığınmakta geç kalma." gibi sözleri bilmiyordum. Peygamberimiz'i tarif edebilmek için önce O'nu tanımak gerekir, insan sevdiği, bildiği insanı tanıtır, tarif eder.

Nazan Veziroğlu:

Hayatın her anı için bir sünnet var

Benim için her an yanımda taşıyacağım bir kitap olacak. Ailemle her gün bir bölümünü okuyacağız. Peygamberimiz'i bilmeden âdet haline gelmiş sünnetlerini konuştuk. Misvak kullanmak, sağ elle yemek gibi. Bunların yanında O'nu her şeyiyle yaşamalıyız. Çocuk eğitiminden aile içi ilişkilere kadar, O'nun hadislerinde her şey var. Hayatımızın her anına uygulayabileceğimiz bir sünnet var. Zaten sünnet niyetiyle yaptığımızı düşünürsek sevap da kazanırız. Peygamberimiz, bizim her şeyimiz.

Ed-duâü hüve'l-ibadetü.

Dua ibadettir.

Çocuklar Efendimiz'in hayatından iyilik yapmayı, sevgiyi ve dua etmeyi öğrenmişler.

Çocuklar Peygamberimiz'i (sas) anlatıyor

Muhammed Tarık:
Peygamberimiz iyi birisi olduğu için biz onun için iyilik yapıyoruz. O'nun beni sevmesi için namaz kılıyorum. Kitap okuyorum bazen. Arkadaşlarım bir şey yapıyor. Aklıma Peygamberimiz geliyor ve onlara anlatıyorum. Peygamberimiz iyi birisi. Peygamberimiz bize Kur'an'ı tanıtmış. İyiliği öğretmiş. Bize çok şey öğretmiş. Namaz kılmayı öğretmiş.

Hanne Meryem:
Peygamberimiz'e salavat getiriyorum. O çok iyi kalpli, iyiliksever herkese doğruyu anlatır. İnsanlara Kur'an'ın ne anlama geldiğini anlatmış. İyilik yapmalarını istemiş. Namaz kıldıktan sonra dua ederim. Ailem için, başımıza kaza gelmesin diye dua ederim.

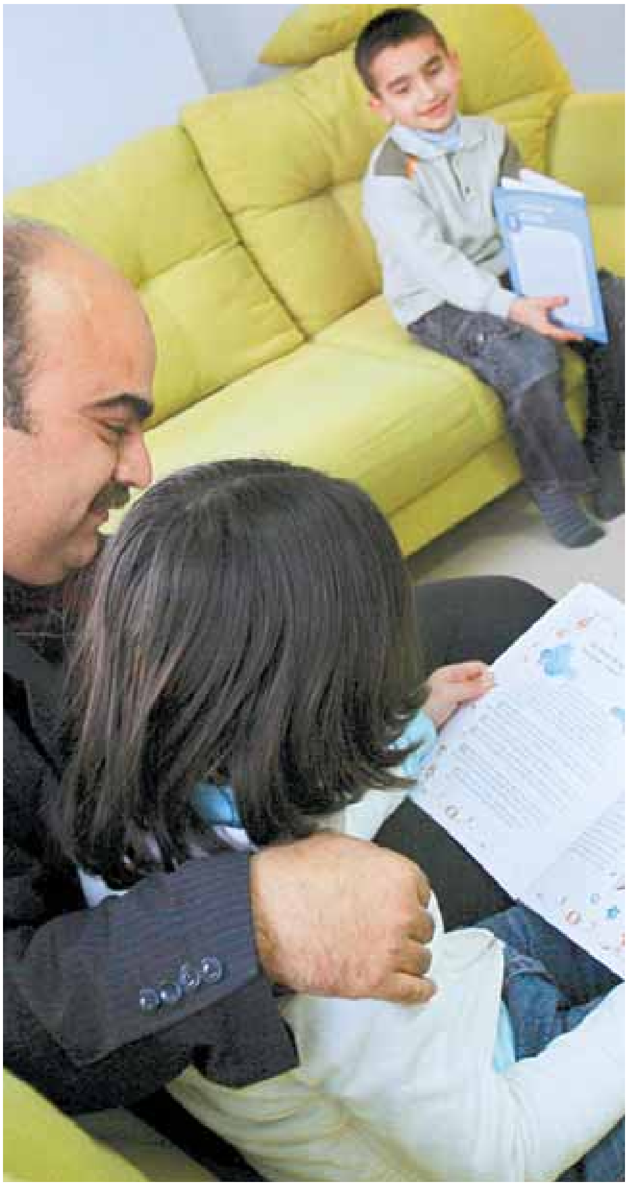
Muhammed Selman:
Peygamberimiz gibi dürüst olmaya çalışıyorum. Çocukları severmiş, ben de seviyorum. Kötülük yapanlara kötülükle karşılık vermemiş. Arkadaşlarım kötü şeyler yaptığı zaman ben de üzülüyorum. Tüm Müslümanlar için, sevdiklerim için, cennete gitsinler, orada buluşalım diye dua ediyorum.

Muhammed Mus'ab:
Peygamberimiz hadisleriyle bize yol gösteriyor. Herkese eşit davranmış, çocuklara şefkat gösterilmesini istemiş. Peygamberimiz'e hareketlerimle benzemeye çalışıyorum. Yatmadan önce dua ediyorum. Anneme, babama saygılı davranıyorum. Peygamberimiz bir yere giderken yol kenarında boş oturan bir adam görüyor. Selam vermeden geçiyor. Geri dönerken aynı adamı elinde çubukla yere bir şeyler çizerken görüyor ve selam veriyor. Neden böyle yaptığı sorulunca boş durmanın iyi olmadığını söylüyor ve o adama bir şeyler düşünmeye başladığı için selam verdiğini söylüyor. Ben bunu unutmuyorum.

Ýzâ gadýbte fe'sküt.

Ö f k e l e n d i ğ i n d e   s u s .

Baba Yurduseven, çocuklarıyla kaliteli vakit geçirmeye çalışıyor.

Baba Raşit Yurtseven:

Çocuklarımıza önce O'nu sevmeyi öğrettik

"Öncelikle çocuklarımıza peygamber sevgisini öğrettik. Kim olduğunu, bizim için önemini anlattık. Hadisleri öğrettik. Kandil gecelerinde, Ramazan'da çocukları alıp camiye gittik. Manevi havayı tattırmaya, o geceyi güzel hatırlamalarını sağlamaya çalıştık. Yemeklerden önce ve sonra ellerin yıkanması, sabahları yüzün yıkanması, her işin başında besmele çekmek gibi günlük hayatımızda uyguladığımız sünnetler var. Yolculuğa çıkarken hepimiz sesli olarak 'Bismillah' diyoruz. Evimize dönünce şükrediyoruz. Bunları ifade etmelerini istiyoruz. Günlük hayatımızda mümkün olduğunca hatırlatmaya çalışıyoruz. Sünnetler o kadar hayatın içinde ki ayırıp kenara koymak mümkün değil. Bize düşen tohum atmak. Çıkarsa ne âlâ, çıkmazsa da Allah bilir."

Ayşe Hanım: Cuma özel bir gün

"Cuma gününü sevdirmek için özel şeyler yaptım. Cumanın bayram olduğunu, özel bir vakit olduğunu bilsinler diye, harçlıklarını cuma günü verdim. O gün okuldan geldikten sonra ev kıyafetinden ayrı özel giyinmelerini istedim. Pastalar yaptım. Bugünün duada çok önemli olduğunu, Allah ile baş başa kalıp ne dilerlerse mutlaka duyacağını ve kabul edeceğini vurguladım."

Anne Ayşe hanım: Hatamı farkettim

Ayşe hanım, yaptığı bir hatayı nasıl düzelttiğini bakın nasıl anlatıyor: "Çocuğuma besmelenin gizemli gücünü öğretmeye çalışıyordum. Israrla belki çocuğu sıkacak derecede, besmeleyi hatırlatıyordum ve besmele çekersen, düşmezsin, başına şu gelmez, bu gelmez diyordum. Çocuk birkaç defa besmele çektiği halde düşünce, benden bunu açıklamamı bekledi, haklı olarak. Ben de 'Belki daha çok yaralanacaktın, canın daha çok acıyacaktı; ama Allah seni bu şekilde korudu' gibi cümlelerle, işin içinden sıyrılmaya çalışırken, hatamı fark ettim. O andan itibaren şöyle demeye başlamıştım; "Sadece besmele çekmen yetmez, bir de düşmemek için dikkatli olmalısın, önüne bakmalı, hızlı koşmamalısın..." Bu düzeltmeyi yapmazdan evvel, çocuk bir masa üzerinden atlamak suretiyle süpermen'liğe hazırlanıyor, ve ben uyardıkça da, "Korkma anne bir şey olmaz, ben besmele çektim." diyordu. Böyle olaylar oldukça, o olayla ilgili gereken bilgi can sıkmadan verilmiş oluyordu. Bir anlamda hayat, hepimizin öğretmeni oluyordu. Hayat içinde karşımıza çıkan olaylar, tıpkı ayetler gibi, içinde bizi eğitecek bilgileri saklayan cümlelerdir.

Uykum gelse bile yatmıyorum

Peygamber efendimizin metodlarını çocuklarımıza, eşimize, arkadaşlarımıza ve akrabalarımıza nasihatle anlatıyoruz. Efendimiz'in sünnetlerini elimizden geldiği kadar yerine getiriyoruz. Hayatımıza nakış gibi işliyoruz. Mesela sabah namazından sonra yatmamak sünnettir. Bu sünneti yerine getirmek için uykum gelse bile yatmıyorum. Nefsime hakim olmak için ayda üç gün oruç tutuyorum. Kur'an'ı hızlı okuyamadığım halde elimden geldiğince komşularıma öğretmeye çalışıyorum. Gece uykumu bölüp teheccüt namazına kalkıyorum. Hastalara ve darda kalanlara elimden geldiği kadar yardım ediyorum ve yardım etmeyi de seviyorum. Misafire ikramda bulunmayı seviyorum. Peygamberimizin zamanında olup onun cihat çağrısına kulak vererek cihada gitmeyi isterdim.Onlarla beraber hicret etmeyi isterdim. Umreye gidip mukaddes toprakları ziyaret etmek isterdim. Bunun gibi çok hayallerim var. **Ayhan Selçuk**

Maksat rıza-i ilahî

Efendimiz'in (sas) öğütlerine uyarak insanların ve Rabbimiz'in sevgisini ve güvenini kazanmaya, katı kalplilik, acı dillilik ve hoşa gitmeyecek huylardan kaçınmaya çalışıyorum. Rabbim hepimizi muvaffak etsin, şefaate ve rıza-i İlahiye nail eylesin. Amin. **Fatma Çevik**

Hanne Meryem'in Efendimiz'e (sas) mektubu

Sevgili İyilik Elçisi (sas)

Sana bir mektup yazıyorum. Bu mektubumu postaya vermeyeceğim. Buna gerek olmadığını düşünüyorum. Bildiğim kadarıyla posta arabaları henüz cennete gidemiyor. Bunun ne önemi var. Sana karşı o kadar içten bir sevgim var ki; bu sevgimin mektubumu ulaştıracağına inanıyorum.

Biliyorum kalbim önce bir sayfa gibi açılacak. Sonra kelimeler sıraya girecek. Cümleler yola düşecek. Sonra bir kuşun kanatları gibi göklerin ötesinde diye bildiğim o bilinmeyen metropole uçmaya başlayacak. Bunu hissediyorum.

Seni nasıl tanıdım biliyor musun? Sadece insanlık adına yaşam süren biri olarak tanıdım. Bir kahraman. İyiliğin öğretmeni. İyiliği öğretebilmek için göklerden ders alan. Aldığı dersi kendi yaşamında sergileyerek tek tek öğreten biri olarak tanıdım.

Keşke sen de beni tanısan. Belki bu mektubu sana bu yüzden yazıyorum. Beni tanıman için. Ben sadece ben değilim. Benim gibi seni seven bir sürü Meryem var. Ya da bir sürü Ahmet. Ama ey iyilik elçisi! Seni tanımayan Meryem'ler de var. Ve Ahmet'ler… İşte buna üzülüyorum. Günümüzde kötülüğün elçileri rahatlıkla tanınabiliyorken, Sen… Neredeyse unutuluyorsun. Tanınmış olsan, adın bilinse bile bu gerçek bir tanışıklık olmuyor. Yani öğretilerin, öğütlerin bilinmiyor. Anlaşılmıyor. İşte buna üzülüyorum.

Seni nasıl hayal ediyorum biliyor musun? Bütün insanlar senin öğrencilerin. Masmavi gökyüzü senin öğütlerini yazdığın koca bir sayfa. Allah senin öğretmenin. Bizlerse senin öğrencilerin. Ve sen öğrettiklerinden yaşarken hiç ücret almayan tek öğretmensin. Gerçek bir öğretmen!

Çok acılar çektin, biliyorum. Şimdi gülümsüyorsun onu da biliyorum. Ben de senin gibi olmak istiyorum. İyiliği öğretmenin zor olduğunu da biliyorum. Belki ben de acı çekeceğim. Dedem diyor ki; "Doğru söyleyen dokuz köyden kovulur." Dokuz köyden de kovulsam bunu istiyorum. Kim bilir, belki onuncu köy senin gittiğin yerdir. Ve cennetten kovulmaktansa, buradan kovulmak daha akıllıca değil mi?!

Sana önemli bir haberim var! Annem bize senin sözlerini öğretiyor. Sonra da öğrendiğimizi güzel öğütlerini nasıl yaşayabileceğimizi konuşuyoruz. Senin sözlerin ne kadar seçkin sözlermiş. Seni tanıdıkça daha çok, daha çok seviyorum. Annem senin öğütlerini öğrenirken aramızda olduğunu söylüyor. Sahi öyle misin?

Biliyorum; sen öğütlerinle aramızdasın. Ölmüş olsan bile, ölümsüz sözlerin var! Hele getirdiğin o Kitap! Onu anlamayı o kadar çok istiyorum ki… Şimdilik sadece küçük sûrelerin anlamlarını okudum. Merak içindeyim. Sanırım hayatım senin öğrenciliğinle geçecek.

Sen benim gerçek öğretmenimsin! Ellerinden öpüyorum.

BÜTÜN PEYGAMBERLER İslam'ı tebliğ etti

Bütün peygamberlerin tebliğ ettiği din İslam, kendilerinden sonra müjdeledikleri Peygamber de Efendimiz'dir (sas). Cenab-ı Hak, Kur'an'da din olarak İslam'ı seçtiğini ve tüm kullarının da bu emre uyması gerektiğini belirtiyor.

■ **MUSTAFA AYDIN**

Cenab-ı Rabbü'l-Âlemin, Maide Sûresi'nin 3. ayetinde, "Bugün kâfirler dininizi yok etmekten ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim." buyuruyor. Zaten Kur'an-ı Mu'cizü'l-Beyan'ın diğer yüzlerce ayetine baktığımızda da bütün peygamberân-ı izamın aynı şeyi söylediklerini yine Rabb'imiz haber veriyor. Efendimiz, "İnne'd-dîne inda'llahi'l-İslâm" olarak bildiğimiz bu ayeti Veda Haccı sırasında Arafat'ta ümmetine duyurmuştur. Bu âyetin inişinden sonra Hz. Peygamber ancak 81 veya 82 gün yaşamıştır. En son inen hüküm âyeti budur.

Âl-i İmran Sûresi'nde de Rabb'imiz peygamberlerden nasıl bir söz aldığını anlatıyor: (81. ayet) "Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: 'Andolsun size kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız.'

Allahümme-sallialâseyyi-dinâmuham-medinve-alââliseyyidi-nâmuhammed

Allahümme-sallialâseyyi-dinâmuham-medinve-alââliseyyidi-nâmuhammed

Demişti ki: 'Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?' Onlar, 'İkrar ettik' demişlerdi de 'Öyleyse şahid olun, Ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım.' demişti."

Bildiğimiz gibi her peygamber ümmetini ahir zaman fitnesinden ve Deccal'dan sakındırmış, buna karşılık ahir zaman peygamberini müjdeleyerek O'na iman ve yardım etmelerini emretmişlerdir. Çünkü bu ayetten anlıyoruz ki, bu noktada Allah'a (cc) söz vermişler.

Ayet devam ediyor: "Artık bundan sonra kim yüz çevirirse işte onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir. Göklerdeki ve yerdeki herkes ister istemez O'na boyun eğmişken ve O'na döndürülüp götürülecekken onlar Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? De ki: 'Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a) İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz Müslümanlarız. Kim İslam'dan başka bir din ararsa, (bilsin ki o din) ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır!" (Âl-i İmran 82-85 arası)

Her ümmetin ortak sözü: "Biz Müslümanlarız"

- Âl-i İmrân Sûresi 52. ayet: "İsa onların inkarlarını sezince, 'Allah yolunda yardımcılarım kim?' dedi. Havariler, 'Biziz Allah yolunun yardımcıları. Allah'a iman ettik. Şahit ol, biz Müslümanlarız.' dediler."
- Âl-i İmrân 64. ayet: "De ki: 'Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilah edinmesin.' Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: 'Şahit olun, biz Müslümanlarız.'"
- Âl-i İmrân 70. ayet: "Ey ehl-i kitap! (Gerçeğe) şahit olduğunuz halde, niçin Allah'ın âyetlerini inkar ediyorsunuz?"
- Bakara Sûresi 132. ayet: "İbrahim bunu kendi oğullarına da vasiyet etti, Yakub da öyle: 'Oğullarım! Allah sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. Siz de ancak Müslümanlar olarak ölün' dedi."

FOTOĞRAF: MEHMET DEMİRCİ

O'nun gibi bir baba olmak istiyorum

Efendimiz'i anlatırken, ilk önce engin hoşgörüsünden ve samimiyetinden bahsediyorum. Onun kimseyi kimseden ayırt etmediğini en günahkâra bile hatta imansıza bile eşit davrandığını hep yapıcı olduğunu, kırgınlıkları unutup dostlukları asla unutmadığını anlatmaya çalışıyorum. Namazların sünnetlerini ihmal etmemeye çalışıyorum. Eğer bir gün yuva kurarsam, Allah'ım nasip ederse eşime ve çocuklarıma aynen onun gibi davranmak ve sabırlı olmak istiyorum. Allah'ım hepimizi muvaffak etsin. Amin. **Selami Kaya**

Kitaptan öğreniyoruz

Kitaplardan öğrendiğimiz kadarını ailece hayatımızda uygulamaya çalışıyoruz. İbadetin gereği olarak iyi ahlâk sahibi, güleryüzlü, tatlı dilli, adaletli, zulme düşman, mü'minlere karşı merhametli, kâfirlere, münafıklara karşı ise tavır ve tedbir sahibi olmaya çalışıyoruz. Hz. Aişe, Efendiler Efendisi için "Onun ahlâkı Kuran-ı Kerim'dir.'' buyurmaktadır. Ben de Kur'an-ı Kerim'i sık sık okumaya meâlinden anlamaya hayatımda uygulamaya çalışıyorum.

Niçin Efendimiz'in hayatını tetkik ediyoruz?

Bir Müslüman için sualin cevabı basittir. Hayatta, O rehberin gösterdiği yol takip edilmezse Müslüman olunamaz.

El-hayâü mine'l îman.
Hayâ, imandandır.

■ Bakara Sûresi 133. ayet: "Yoksa siz Yakub'un, ölüm döşeğinde iken çocuklarına, 'Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?' dediği, onların da, 'Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilâha ibadet edeceğiz; bizler ona boyun eğmiş **Müslümanlarız.**' dedikleri zaman orada hazır mı bulunuyordunuz!"

■ En'am Sûresi: 162/163: "Ey Muhammed! De ki: 'Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum. Ben **Müslümanların** ilkiyim."

■ Zümer Sûresi/11-12: "(Ey Muhammed) De ki: 'Şüphesiz bana, dini Allah'a has kılarak O'na ibadet etmem emredildi. Bana, **Müslümanların** ilki olmam da emredildi."

■ A'raf Sûresi: 123-126: "Firavun, (büyücülerine) 'Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha!' dedi. Şüphesiz bu, halkını oradan çıkarmak için şehirde kurduğunuz bir tuzaktır. Göreceksiniz! Mutlaka sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da (ibret olsun diye) sizin tümünüzü elbette asacağım.' Dediler ki: 'Biz mutlaka Rabb'imize döneceğiz.' 'Sen sırf, Rabb'imizin âyetleri bize geldiğinde iman ettiğimiz için bize hınç duyuyorsun. Ey Rabb'imiz! Üzerimize sabır yağdır ve Müslüman olarak bizim canımızı al.'

■ Yûnus Sûresi: 90. ayet: "İsrailoğulları'nı denizden geçirdik. Firavun da, askerleriyle birlikte zulmetmek ve saldırmak üzere, derhal onları takibe koyuldu. Nihayet boğulmak üzere iken, İsrailoğulları'nın iman ettiğinden başka hiçbir ilah olmadığına inandım. Ben de **Müslümanlardanım** dedi."

■ Yunus Sûresi/71-72. ayetler: "Nûh'un haberini onlara oku. Hani o bir vakit kavmine şöyle demişti: Ey kavmim! Eğer benim konumum ve Allah'ın âyetleriyle öğüt vermem size ağır geliyorsa, (biliniz ki) ben sadece Allah'a dayanıp güvenmişim. Artık siz de (bana) ne yapacağınızı ortaklarınızla beraber kararlaştırın ki işiniz size dert olmasın! Bundan sonra bana hükmünüzü uygulayın; bana mühlet de vermeyin! Eğer yüz çeviriyorsanız, sizden zaten hiçbir ücret istemedim. Benim ücretim, ancak Allah'a aittir. Bana **Müslümanlardan** olmam emredildi."

■ Mâide Sûresi: 111: "(Ey İsa) Hani bir de, 'Bana ve Peygamberime iman edin' diye havarilere ilham etmiştim. Onlar da 'İman ettik. Bizim **Müslüman** olduğumuza sen de şahit ol' demişlerdi."

Allahümme-sallialâseyyi-dinâmuham-medinve-alââliseyyidi-nâmuhammed

Biz ve O (sas)

Allahümme-sallialâseyyi-dinâmuham-medinve-alââliseyyidi-nâmuhammed

Kelime-i tevhid ve Efendimiz (sas)

Kelime-i tevhidde (Lâ ilâhe illallah Muhammedün Rasûlullah) Efendimiz'in (sas) ismi Rabb'imizin (cc) ismiyle asla birbirinden ayrılamaz ve mutlaka birbirini gerektirir bir biçimde yer alıyor. Cenab-ı Hakk insanların, "La ilahe İllallah Muhammedün Resûlullah" demelerine çok büyük ehemmiyet veriyor ve Kur'an baştan sona diğer din sâliklerine ve insanlığa bunu emrediyor. İman ayrılmaz bir bütün olduğu için, nasıl Hz. Nuh'un peygamberliğini reddeden bir kişi başka bütün her şeyi kabul etse de bir anda imanını kaybediyorsa, tüm kitapların müjdelediği ahir zaman peygamberini kabul etmemek de kişiyi iman dairesinden çıkarıyor.

Hz. Muhammed'e (sas) imanı Allah'ımız (cc) istiyor. "Cenab-ı Hakk insanların, "La ilahe İllallah Muhammedün Resûlullah" demelerine ehemmiyet veriyor ve bu cümlenin gönüllerde yer etmesini istiyor. İşte tebliğ adamı, Cenab-ı Hakk'ın ehemmiyet verdiği bu meseleye hayatını adayıp, kelime-i tevhidin gönüllere yerleşmesi için sürekli uğraşması itibarıyla, Rabb'inin büyük gördüğü şeye, yine o şeyin azametine uygun şekilde mukabele etmiş oluyor." (Bakınız: İrşad Ekseni, s.166)

Onun ahlakı ile ahlaklanmalıyız

Allah Resulünün hayatını çocuklarıma ve öğrencilerime şiirlerle, çeşitli tiyatro oyunlarıyla anlatmaya çalışıyorum Efendimiz'in (sas) sünnetlerini az da olsa yerine getirmeye çalışıyoruz. Sofra adabı, temizlik, misafire karşı davranışlarımız, sünnet olan ibadetlere dikkat gibi. En büyük hayalim Onun ahlakı ile kendimin ve çocuklarımın ahlaklanması. **Fatma Yıldız**

Annem selamı öğretti

Biz 12 daireli bir apartmanda oturuyoruz. binamızda 5, 7 ve 8 yaşlarında çocuklar annemi, annem de çocukları çok seviyor. onlara Peygamber Efendimiz'e hakkında güzel bilgiler vermek istiyor. Annem çocuklara önce besmele ve selamı öğretti. Her selam karşılığında annem onlara hediye veriyordu. annemi her gördüklerinde; "Selamün aleyküm Mukaddes teyze" diye bağırıyorlardı. Annem bu yüzden çantasında şeker taşıyordu. Doğrusu annem ve çocuklar arasındaki ilişkiyi kıskanıyordum! Annem çocuklara şekeri ilk verdiğinde ve "Bunu nasıl yersiniz?" diye sorduğunda çocuklardan biri "Paketini açar hapur, hapur yerim!" demişti ve çok gülmüştük. Artık hediyelerini aldıktan sonra "Allah daha çok versin Mukaddes teyze!" deyip teşekkür ediyorlar. **Büşra Köse, Keçiören-Ankara**

El-mer'ü alâ dîni halîlihî.

Kişi, arkadaşının dini üzeredir.

Dileğimiz şefaat-i Resûl'e nail olabilmek

"Günah ve hataların ötesinde Cenâb-ı Hakk'ın rahmeti var, O dilerse çok küçük şeylerden dolayı da affeder. Hem Üstad'ın, hem İmam Gazalî'nin ve hem de Muhasibî'nin dediği gibi hayattayken insan korkuyla tir tir titremeli; ama çaresiz kaldığı ölüm anında ümide ve recaya sarılmalı ve "Ya Rab, benim hiç sermayem yok; sadece 'Lâ ilâhe illallah, Muhammedün Rasûlullah'la Sana geliyorum." demeli. Sekerât-ı mevtte recaya sığınmalı ve "Artık elimden bir şey gelmez; fakat Senin rahmetin melceimdir (sığınılacak yerdir), rahmeten lilâlemîn olan Habîbin de şefaatçim." duygusunda olmalı. Ne var ki, o zorlu dakikalarda bu hali yakalayabilmek her şeyi yerli yerine koymaya ve temiz olup temiz kalmaya bağlıdır." (Bakınız: Kırık Testi, s.111)

Bize ibadet edilecek Mabud'u (cc) öğreten O (sas). Bize kulluğumuzu öğreten yine O 'dur (sas).

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Biz ve O (sas)

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Evdeki zamanını üçe bölerdi

Evine kendi işleri için girerdi ve bu mevzuda serbestti. Evdeki zamanını üçe bölerdi: Bir kısmını Allah'a, bir kısmını ailesine, bir kısmını da kendisine ayırırdı. Sonra kendisine ait olan vaktini kendisiyle insanlar arasında ikiye taksim ederdi. Ayırdığı bu süreyi halkın umumi ve hususi işlerine hasreder, onlardan hiçbir şey esirgemezdi. Ümmetine ayırdığı zaman süresi içinde faziletli kişileri tercih etmek, dindeki derecelerine göre onlarla ilgilenmek adetlerindendi. Kiminin bir ihtiyacı, kiminin iki ihtiyacı, kiminin de daha fazla haceti olurdu. Hepsiyle meşgul olur, halkı, kendilerine faydası dokunacak işlere yöneltirdi. Müslümanlar kendi meselelerini sorar, o da onlara yararı dokunacak hususları bildirir şöyle buyururdu: "Burada olanlar olmayanlara sözlerimi duyursunlar. İhtiyaçlarını bana duyuramayanların isteklerini bana iletiniz. İhtiyacını sultana iletemeyen birinin bu hacetini ulaştıranın ayaklarına Allah teala kıyamet gününde kuvvet verir."

Peygamberin huzurunda lüzumsuz şeyler konuşulmazdı. Konuşulduğu takdirde dinlemezdi. Yanına hayır umarak girerlerdi. Girenlere Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) muhakkak bir şey tattırırdı. Huzurundan çıkanlar hayır kılavuzları olarak ayrılırlardı.

"Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) gerektiğinde konuşurdu. Ashabını kendisine ısındırır, soğutmazdı. Her kavmin ulusuna ikramda bulunur, onu başlarına geçirirdi. Güleryüzlülüğünü ve huyunu bozmaksızın insanlara karşı dikkatli olur, şerlerinden sakınırdı. Sahabilerinden birini görmediğinde soruşturur, halka aralarındaki meselelerini sorar, güzel şeyleri beğenir, onu destekler, çirkinlikleri de takbih edip halkın gözünden düşürürdü. İşleri tertipli idi, karışık değildi. İnsanların gaflete düşebilecekleri yahut haktan sapabilecekleri endişesi ile müteyakkız davranırdı. Haktan taviz vermez, ondan şaşmazdı. Yakınları, insanların en seçkinleri idi. O'nun katında insanların en üstünü halka en fazla öğüt verenler, en büyükleri de daha çok yardımda bulunanlar idi."

Güzelliğini duymayan kalmasın

Pazartesi ve perşembe oruçlarını tutmaya gayret gösteriyorum. Az uyumaya, az yemeye, sofradan tam doymadan kalkmaya kadar güzel davranışlarını yaşamaya gayret gösteriyorum. Efendimize bol bol salât ü selam getirmeyi ihmal etmiyorum. Rabbi'mden (cc) en çok istediğim evlatlarımın Allah ve Resulünü tanıyarak bir ömür sürmeleri. Hâlâ, Efendimiz'in adının duyulmadığı yerler varsa çocuklarımı oralara göndererek, oralarda da duyurmaları ve tıpkı sahabi efendilerimiz gibi gittikleri yerlerde bir daha geriye dönüp bakmadan kalmalarını istiyorum. **Abdurrahman Karakuş, Alanya**

Ne kadar şanslı bir çocukmuşum...

Seni ne kadar çok sevdiğimi bir bilsen. Seni küçük yaşımda tanıdım. Hep annemin ağzında "Allah'ım, Peygamberim" sözlerini duydum. Bana kızım hep "Allah de", "Sultanım de", "Efendim de" derlerdi. "Allah" dedim, "Peygamberim" dedim. Ne kadar şanslı bir çocukmuşum ki "Allah" diyen, "Peygamberim" diyen bir annem-babam var. Devir çok değişti. Ama yine Seni seviyor, Seni koruyoruz. Şu anda Sana o kadar bağlı insanlar var ki, onları görünce aklım hayalim duruyor. Ben de böyle Allah'ın sevgili bir kulu olur muyum acaba? Camilerde ezan sesi yankılandıkça, insanlar sana salavat getirdikçe, ne mutlu bizlere. **Cemile Emre, Demirci-Manisa**

BU KÂİNATIN AYETÜ'L KÜBRASI (*) HAKKINDA BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

(*) Bu kâinatta, Allah'ın varlığını ispat eden en büyük ayet ve nişan

Mekke'de ilk yıllar

- Hz. Osman'ın vahyin ilk ışıklarının Hicaz'a yayıldığı günlerde ticaret için gittiği Suriye'den dönerken çölde bir gece; "Ey uyuyanlar! Uyanın! Çünkü Mekke'ye Ahmed geldi" şeklinde bir ses ile uyandığını... Döndüğünde bunu Hz. Ebubekir'e danıştığında, onun eliyle İslam'a girdiğini...

- Hz. Talha bin Ubeydullah'ın da aynı günlerde gittiği Busra adlı kasabada bir rahiple karşılaştığını. Rahibin ona "Ahmed'in zuhur edip etmediğini sorduğunu. Hz. Talha'nın "Ahmed de kim?" diye şaşırması üzerine: "Abdülmuttalip'in oğlu Abdullah'ın oğlu... Bu ay onun çıkacağı ay ve o peygamberlerin sonuncusudur." dediğini...

- Allah Resulüne (sas) iman eden ikinci hanımın Hz. Abbas'ın hanımı Ümm-ü Fadl olduğunu...

- Kureyşlilere göre vahyin en şaşırtıcı ve etkileyici yönünün Rahman isminin ayetlerde çokça geçmesi olduğunu... Hatta onların bunu Peygamberin (sas) ilham aldığı bir adam zannederek; "Sana öğretilen her şeyin Yemameli Rahman adındaki bir adamdan kaynaklandığını duyduk. Biz Rahman'a kesinlikle inanmayız" dediklerini...

- Kureyş kafirlerinin Efendimizin (sas) mübarek ismi "Muhammed: Övülen"e karşılık ona "Muzamman: Suçlanan" ismini taktıklarını.

- Resul-i Ekrem'in (sas) amcalarından Ebu Leheb'in İslam'a en çok düşmanlık eden iki kişiden (diğeri Ebu Cehil) biri olduğunu. Bir gün yanındakilere; "Muhammed bir takım şeyler vaat ediyor ve onların öldükten sonra olacağını zannediyor. Benim elime ne koydu?" deyip iki eline üflediğini ve "tebben li haza'd din" (Bu dine yuf olsun.) dediğini...

- Rehber-i Ekmelimizin (sas) ilk davet yıllarında bir gün yakın akrabalarını evinde topladığını... İçlerinde sadece küçük yaştaki Hz. Ali'nin O'na (sas) davasında sahip çıkacağını söylediğini. Bunun üzerine Ebu Leheb'in kahkahalar atarak Ebu Talib'e; "Tebrikler! Artık bundan sonra oğlunun emrine gireceksin!" dediğini... Ebu Talib'in bu manzara karşısında çok utandığını ve bu durumun kendisini İslam'a girmekten alıkoyduğunu.

- Tarık Muharibi'nin Nebi-i Zişan'ı (sas) ilk görmesini anlatırken; "Zül Mecaz panayırında rastladım, bir adam; "Allah'tan başka ilah yoktur diyen felah bulur" diyordu. Arkasından bir adam ona taş atıyordu, ökçelerini kanatmıştı... Kim olduklarını sordum. 'Muhammed ve amcası Ebu Leheb' dediler" dediğini..

- Nebiyy-i Rahme'nin (sas) Mekke döneminde gizlice Müslümanları eğitmek için Erkam bin Ebil Erkam el Mahzumi (ra)'nin Safa tepesindeki evini (Dâr-ül Erkam) nübüvvetin 5. yılından itibaren kullanmaya başladığını...

O, ÂLEMLERE RAHMET ÂLEMLER O'NA HASRET

Her salavatımızla "Sen, canlı cansız bütün âlemlere rahmetsin. Sana layık bir ümmet olamadık; ama kalbimiz Senin sevginle dolu. Bizleri şefaatinden mahrum eyleme!" diye iltica etmeliyiz.

ALİ DEMİREL

Rabb'imiz her gün tebessüm eden güneşi semamıza perçinlemekle bize, rahmâniyetinin bir cilvesini göstermektedir. O güneş ki, ısınacak şeyler için bir soba, pişecek şeyler için bir ocak ve rengarenk güzelliklerin çehresinde âdeta bir fırça vazifesi görmektedir. Aynen öyle de, Cenab-ı Hak, âlemlere olan rahmetinin bir göstergesi olarak bize Efendimiz'i lütfetmiştir. Kur'an-ı Kerim'de, "Seni âlemlere rahmet olarak gönderdik." (Enbiyâ, 27/107) ifadeleriyle anlatılan Allah Rasulü, insanlar içinde Cenâb-ı Hakk'ın rahmâniyet ve rahîmiyetinin temsilcisidir. O gelmeseydi ve diğer peygamberlerin davasını yenilemeseydi belki de bizim Rabb'imizin rahmetine mazhariyetimiz hiç mi hiç söz konusu olmayacaktı. Cehaletin, küfrün ve dalâletin vahşi çöllerinde, hep kimsesiz, şaşkın ve hayret içinde kalacaktık.

Allah, O'nu bütün âlemlere rahmet olarak göndermiştir. O, pırıl pırıl Hakk rahmetini aksettirmektedir. Sanki O, çöl ortasında bir su kaynağı, bir kevser havuzudur da, kabını eline alıp gelen herkes o havuzun başına varmış, hem kabını doldurmuş, hem de ondan kana kana içmiştir. İşte O, rahmet yönüyle böyle herkese açık bir kevser kaynağı gibidir. İsteyen her fert O'ndan istifade edebilir.

Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'in âlemlere rahmet olarak gönderilmesi, bütün varlığı alâkadar eden bir husustur. İnananlar bu sayede dünyevî ve uhrevî hayatlarını tanzim eder ve ebedî huzuru kazanırlar. O'nun sayesinde insanlık sahipsiz ve yetim olmaktan kurtulmuş ve yine O'nun sayesindedir ki insanlık, yokluk çukuruna yuvarlanmaktan kurtulmuştur. Ölüm, ahirete ve cennet saraylarına giden bir koridor haline gelmiş ve aydınlanmış; bu itibarla imanın kuvveti nispetinde herkes, değil ölümden korkmak ve kabirden geriye durmak, ahireti iştiyakla arzular hale gelmiştir. Çünkü ahiret O'nun yanında bütün dostların toplandığı bir yerdir.

Medyundur O'na bütün beşeriyet

Yine O'nun neşrettiği nur sayesinde ihtiyarlık, başarılı bir hayatın finali haline gelmiş; hastalıklar, musibetler, insanı manevi kirlerden arındıran birer kurna haline gelmiş; hiç olmazsa öyle algılanmaya başlamış ve kâinat, bir belirsizlikler arenası olmaktan çıkmıştır. O rahmet ve ümit insanının neşrettiği hakikat ve nur sayesinde dağlar, taşlar adeta bize birer dost haline gelmiş ve O'nun mesajının ulaştığı yerlerde küfür ve nifakla kararmış ve zift gibi görünen bütün eşya birdenbire aydınlanıvermiştir. Evet, adeta her şeyin mahiyeti değişmiş, baş aşağı gidenler, ayaklarının üzerinde yürür hale gelmiş; dağlar birer canavar görünümünde olmaktan çıkmış, vahşi hayvanlar ise emrimize âmâde birer görevli memur haline gelmişlerdir.

Daha önemlisi de bizler O'nun sayesinde küfrün ve dalaletin korkunç girdabından kurtulup imanı elde etmişizdir. Bununla birlikte Bediüzzaman'ın yaklaşımıyla O'nun neşretmiş olduğu nur sayesinde mükemmel insan olma yoluna girmişizdir. O'na yönelen ve gereken gayreti gösteren herkes, kâmil bir insan olabilir. İşte bu yönüyle Efendimiz, bizim için rahmettir. Kendisine verilen kabiliyetlerini yerinde kullanıp o Rahmet Çeşmesi'ne uğrayanlar, o sayede hem dünyalarını hem de ahiretlerini mamur etmiş, küfür ve dalaletin verdiği susuzluklarını giderip imansızlığın o korkunç girdabından kurtulabilmişlerdir. Bunların hepsi, Efendimiz'in bizim aramızda rahmet halinde temessül etmesi sayesinde olmuştur.

FOTOĞRAF: REUTERS

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Biz ve O (sas)

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

İyi örnek olmalıyız

Müşterilerimden biri ateist düşüncede olan, bunu ailesiyle paylaşan biriydi. Ortak iş yaptığım meslektaşlarım onlara mal satmamı, alışveriş etmemi dahi yadırgarken ben o müşterimle dost oldum. Güvenini ve samimiyetini kazandım. Allah'ın rızasına ve Nebiler Sultanı'nın sünnetine uygun bir hayatla kendi yaşadıkları boşluk arasındaki farkı göstermek istedim. Konuyu eşimle de paylaşarak bir hafta sonunu onlara ayırmaya karar verdik. Birkaç gün sonra da onları evimize davet ettik. Müşterim olan beyin hanımı da avukattı ve beyiyle aynı düşüncelere sahipti. Evimize geldiklerinde ilk dikkatlerini çeken eşimle birbirimize olan saygımız ve muhabbetimizdi tabii ki bunun sonucu evimiz huzurluydu. Annemle birlikte oturmamızı yadırgadılar. Ve bu devirde neden ayrı bir evde oturmadığımıza olan şaşkınlıklarını ifade ettiler. Avukat hanım geçimsizliklerin sıklıkla yaşandığı günümüzde böyle bir yuvanın temelindeki kendince sırrı merak etmişti. Ben de onlara Efendimiz'in aile hayatından ve Allah rızası için kurulan bir yuvada eşlere düşen sorumluluk ve iş bölümünden bahsettim. Bugüne kadar hiç duymadıkları, kendilerine hiç anlatılmayan yönleriyle anlattım Efendimiz'i. Bunu yaparken de onları hiç kırmamaya ve bilmedikleri için kınamamaya özen gösterdim. Sohbetin koyulaştığı dakikalarda ise Dursun Ali Erzincanlı kardeşin "40 yaşındasın" şiirini onlara görsel olarak dinlettim. Bu şiiri dinlerken gözlerindeki oluşan ifadeyi çölde susuz kalanların suya kavuştukları âna benzettim. **Sedat Durak, Bursa**

A'kilhâ ve tevekkel.
(Deveyi) Bağla ve tevekkül et.

FOTOĞRAF: REUTERS

Bizi şefaatinden mahrum eyleme!

Bizler de, "Vemâ erselnâke illâ rahmeten li'l-âlemîn - "Seni âlemlere rahmet olarak gönderdik" derken, Rabb'imizin âlemlere rahmet olarak gönderdiği O Zât'ın bizim için ne büyük bir rahmet olduğunu görmeye çalışmalıyız. Hatta zerreden kürreye bütün mahlukatın, O'nun neşrettiği nur sayesinde aydınlığa kavuştuğunu, onların hal diliyle O'na minnet ve şükranda bulunduklarını düşünmeliyiz. Böylece, Efendimiz'in bütün kâinatta nasıl büyük bir hamde vesile olduğunu anlamalı ve şöyle demeliyiz: "Ya Rasulallah! Sen, bütün âlemlere, insanlara, cinlere, dağlara, taşlara, bildiğimiz bilmediğimiz, canlı cansız, şuurlu şuursuz, bütün âlemlere rahmetsin. Sana layık bir ümmet olamadık; ama kalbimiz Senin sevginle dolu. Bizleri şefaatinden mahrum eyleme!" Namazlarımızda her tahiyyat okuyuşumuzda ve her "Muhammedun Rasulullah" deyişimizde, iliklerimize kadar bu manayı duymalı ve O'na bağlılığımızı ilan etmeliyiz.

O, bütün canlılar için bir rahmettir

Efendimiz'in bir peygamber olarak gönderilmesi bütün canlılar için de bir rahmettir. Çünkü O, her canlının korunmasına dair prensipler getirmiştir. Bundan dolayı mahlukatın kendi türünü temsilen O'na derin bir hürmet ve saygısı vardır. Bunu ifade için Allah Rasulü şöyle buyurur: "Bana peygamberlik geldikten sonra uğradığım her taş ve ağaç "Selam sana Ya Muhammed" diye selam veriyorlardı." (Tirmizî, Menâkıb 6; Dârîmî, Mukaddime 4)

Sahabi bize, bir devenin Allah Rasulü'yle konuştuğunu anlatır. Deve gelip Efendimiz'in önünde saygısını göstermiştir. O'na kendi türü namına hoş geldin demiş ve lisan-ı haliyle "Ya Rasulallah, senin gelmenle develerin bir manasının olduğu anlaşıldı. Ben kıymet kazandım. İnsanlar beni İlâhi bir kitap olarak rahatlıkla okuyor ve Yaratıcı'ya giden yollar bulabiliyorlar" demiştir. Aynı şeyi ağaç, "Ben ne zamandır insanlara meyve veriyordum; ama alıp yemelerine rağmen nereden geldiğimi, nasıl olduğumu bilemiyorlardı. Sen geldin ve benim Allah'ın bir nimeti olarak geldiğimi ilan ettin. Ben mânâmı seninle buldum" şeklinde düşünüyordu.

Hâsılı, O'nun neşrettiği nur sayesinde, bütün canlıların ne ifade ettiği aydınlığa kavuşmuş, adeta hayvan, hayvan olmaktan kurtulmuş, İlahî sanat olma seviyesine yükselerek farklı bir kıymet almıştır.

PEYGAMBERLERE dil uzatılamaz

FOTOĞRAF: REUTERS

Âl-i İmran Sûresi:
31. De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."
32. De ki: "Allah'a ve Peygamber'e itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez."

■ **ENİS AYDIN**

Kutlu kitabımız Kur'an'da bütün peygamberlerden övgüyle, sitayişle bahsedilir. Onlara hiçbir hata ve kusur nispet edilmez. Yine Kur'an'da birçok ayette Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in (sas) seçkin özelliklerinden söz edilir. Nitekim bu ayetlerde Allah'ı sevmenin ve O'nun tarafından sevilmenin ancak Peygamberini sevmek ve O'na uymakla mümkün olduğu ifade edilir (Âl-i İmrân, 3/31); Hazreti Peygamber'e itaatin Allah'a itaat anlamına geldiği belirtilir (Nisâ, 4/80). Ayrıca, yine Kur'an'da, bırakın Hazreti Peygambere saygısızlık yapmayı, Müslümanlara, Hazreti Peygamber'e yüksek sesle hitap etmek (Hucurat, 49/2) ve edebe mugayir bir davranışta bulunmak (Ahzap, 33/53) dahi yasaklanmıştır. Hazreti Peygamber (sas)'e saygısızlığa gelince; Sevgili Peygamberimize saygısızlı-

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Resulullah'ı okuyorum

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

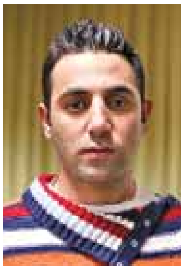
ğın dini hükmünü inceleyen değerli ilahiyatçı Bekir Topaloğlu'nun Muhammed Fuad Abdülbaki'nin el-Mu'cemü'l- Müfehres li el-Fâzi'l-Kur'an eserinin "Rasûl" ve "Nebî" maddelerine yazdığı makaledeki, saygısızlığın tarifi ve tarihçesi konusundaki şu tespitleri dikkat çekicidir: "Rasulullah'a karşı yapılmış manevi saldırıların genel hatları Kur'an'da "eziyet" olarak çizilmiştir. Eziyet: Alay etme, küçümseme, çekiştirme, ayıplama, iftira etme, aile hayatını karalama vb. şekillerde olabilir. Bütün bunlara doğrudan ve dolaylı olarak değinen ayetler mevcuttur. Peygamber'e (sas) yönelik maddi eziyet onun hayatta olmasına bağlı olduğu halde, manevi eziyetin zaman açısından bir sınırı yoktur. Hatta denebilir ki manevi eziyet, Peygamber (sas)'in asrından uzaklaştıkça etkisini artırır..."

"İslâm literatüründe Peygamber (sas)'e saygısızlık "seb" ve "şetm" kelimeleriyle ifade edilmiştir. Bu kelimeler sözlükte "sövmek" anlamına gelir. Peygamberlere veya diğer yüksek şahsiyetlere yöneltilen seb ve şetm: Dil uzatmak, ta'n etmek, şahsiyet zedeleyici ve yaralayıcı asılsız tenkitlerde bulunmak manalarına gelir." Hz. Peygamber'e (sas) karşı gösterilebilecek saygısızlıkların dini hükmünü ilk defa detaylı bir şekilde konu edinen âlimin Kadı İyaz (ö.544/1149) olduğuna, konuyla ilgili kaleme aldığı "eş-Şifa" adlı eserinin ise sonraki çalışmalara kaynak teşkil ettiğine dikkat çeken Bekir Topaloğlu, "Peygamber'e Saygısızlığın Dini Hükmü" başlıklı incelemesinde Kadı İyaz'ın seb veya şetmi şöyle tasvir ettiğini belirtiyor: "Peygamber Aleyhisselam'a doğrudan dil uzatan, O'nu ayıplayan, bizzat kendisine, soyuna, dinine veya O'na has vasıflardan birine bir eksiklik ve kusur nisbet eden, O'na dolaylı bir şekilde dil uzatan, yahut da şahsiyetini yaralamak, hakaret etmek, şanını küçümsemek, küçük düşürmek ve ayıplamak maksadıyla birine veya bir şeye benzeten kimse O'na 'sebbetmiş' olur. Aynı şekilde O'na lânet okuyan, beddua eden, zarar görmesini isteyen, yermek maksadıyla makam ve şerefine yakışmayan şeyleri O'na nisbet eden, O'nun yüce katına münasebetsiz, asılsız ve çirkin sözleri yakıştıran, maruz kaldığı bazı musibet ve meşakkatleri diline dolayarak kendisini ayıplayan, yahut da herkeste vuku bulabilecek bazı beşeri şeyleri bahane ederek O'nu gözden düşürmeye çalışan kimse de O'na sebbetmiş olur.

Selçuk Otmar:

Herkesin güvendiği bir insan olmasından etkilendim

Okumaya başlayınca bu dünyadan soyutlanıp o zamanlara gittiğimi hissettim. O'nun sürekli Allah tarafından korunduğunu hissedebildim. Öldürmek isteyenlerden, sıkıştıranlardan sürekli koruyor. Bu beni çok etkiledi. O, her zaman çok dürüst olmuş. Müşrik veya Yahudi olsun karşısındaki herkes O bir şey söylediyse her şey kesiliyor. Bundan sonra aleyhime bir durum bile olsa kesinlikle yalan söylememeye karar verdim. Her durumda ve her zaman daha dürüst olacağım. Peygamberimiz dış görünüşten öte şahsiyet olarak herkesin çok güvendiği, sinirlenmeyen, günümüzün tabiriyle etrafına pozitif elektrik yayan çok mübarek bir zattır. O'nu bugün hayatımızda yaşatmak için bu tür yayınları tüm arkadaşlarımıza tavsiye etmemiz gerekiyor.

İlk defa ilan eden O'ydu...

Gerçek hürriyeti insanlığa ilk defa ilân eden, insanların hukuk ve adalette birbirine müsâvi olduklarını vicdanlara duyuran, üstünlüğü ahlâk, fazilet ve takvada arayan, zalime ve zalim düşünceye karşı hakikati haykırmayı ibadet sayan, Hz. Muhammed (sas) olmuştur.

Et-tebessümü sadakatün.

Tebessüm etmek sadakadır.

Bütün bunlar, ashab-ı kiram döneminden itibaren İslâm âlimleri ve fetva adamlarının ittifak ettiği hususlardır."

Danimarka'da başlayıp Avrupa'da bazı şer güçleri tarafından tezgâhlanan Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed'e (sas) dair karikatür hadisesi tam anlamıyla bir sebbetme hadisesidir. Peygamberimize yönelik apaçık bir karalama ve iftiradır. Maksatları başta Hazreti Peygamber olmak üzere İslâm'ı ve Müslümanları gözden düşürmek ve kara çalmaktır. Dünya ölçeğinde hızla artan ihtida/Müslümanlaşma sürecine engel olma çabasıdır.

Batı da İslâm'a koşan geniş halk

Nisâ Sûresi

80: "Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik."

Hucurât Sûresi

2. "Ey iman edenler! Seslerinizi, Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın, yoksa siz farkına varmadan işledikleriniz boşa gider."

kitlelerinin önüne geçerek, aynı zamanda Müslümanların gönlünde taht kurmuş olan Hazreti Peygamber sevgisini de köreltmeye çalışmaktadırlar. Bütün bunlara rağmen Müslümanların en önemli direnme güçlerinden biri olan Peygamber sevgisine sımsıkı sarılmaları gerekmektedir.

Kadı İyaz'ın naklettiğine göre; Abbasi halifelerinden Harun Reşid, Hazreti Peygamber (sas)'e dil uzatana verilecek ceza hakkında İmam Malik'in görüşünü sorduğunda, İmam Malik'in, halifenin sorusuna cevabı şöyle olur: "Ey müminlerin emiri! Peygamberlerine dil uzatıldıktan sonra Müslümanların varlığı nasıl devam edebilir?"

Başta Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sas) olmak üzere, bütün peygamberlere saygısızlık aynı derecede büyük bir suçtur. Çünkü bütün Peygamberler Allah'ın seçkin kullarıdır. Ve İslâm inancına göre bütün peygamberler sevilmesi, saygı gösterilmesi, iman edilmesi gereken kutlu elçilerdir.

FOTOĞRAF: REUTERS

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Resulullah'ı okuyorum

Allahümmesallialâseyyidinâmuhammedinvealââliseyyidinâmuhammed

Meltem Kandemir:

Şefkati ve merhameti çok bilinmiyor

Kitapta Peygamberimiz'le ilgili genel anlamda bildiğimiz gerçekler anlatılmış. Fakat içerisinde ilk defa duyduğum birçok öykü var. Bunların içinde en çok "Kalbini Yarıp Baktın mı?" başlıklı öyküden etkilendim. Bizim Peygamberimiz şefkat ve merhamet peygamberidir; fakat bunun yeterince bilinmemesi çok üzücü. Bu kitabı okuduktan sonra bende en çok Efendimiz'in merhameti ile ilgili hadisleri ve kitapları okuma, çevremdeki insanlara anlatma ve bu sünneti tam anlamıyla yaşama hissi uyandı.

Zeynep Şendoğan:

Çektiği acıları unutamıyorum

Bu kitaptan öğrendiğim bazı şeyler çok dikkatimi çekti. Zeyd bin Harise'yi okurken onun annesi olmayı çok istedim. Ümmeti için kendini feda eden bir peygamberin torunlarının, ümmeti tarafından şehit edilmesi çok acı geldi bana. Çok ağır bir şey bu. Peygamberimiz büyük bir sabır ve merhamet insanı benim için.

İKİ GÜNÜMÜ eşit geçirmemeye çalışıyorum

Hz. Muhammed (sas)'in "İki günü bir olan zararadadır." hadis-i şerifinden ilham alarak oluşturduğum plandan bahsetmek istiyorum. O (sas), bu sözüyle her günümüz için yeni bir şeyler yaparak kendimizi geliştirmemizi; "Hesaba çekilmeden önce kendinizi hesaba çekiniz." hadisiyle de düzenli olarak nefsimizi murakabe altında bulundurmamızı tavsiye etmişti. Hukuk fakültesinde tahsilim sırasında düzenli çalışma mecburiyeti sebebiyle günlük olarak belli çalışma hedefleri seçerek onları kağıtlara not etmekle başladığım bu iş genişleyerek yaklaşık 5 yıldır devam ediyor.

A.B'nin 5 yıldır uyguladığı sistem onu daha düzenli bir insan haline getirmiş.

Planım için tuttuğum kareli bir defterim var. Her gün için bir sütun ayrılmış. İkişer haftalık tablolar şeklinde evvelden bir öngörü ile iki hafta zarfında neler yapacağımı planlıyorum; ayrıca iki haftalık olarak kısa vadede hedeflediğim puanı sayfanın altına bunları not ediyorum. Daha sonra hedefime ulaşıp ulaşmadığımı puanlarımı toplayarak kontrol ediyorum. Bunu uygulamaya başladıktan sonra sürekli yenilenme ve murakabe ile başka bir insan olmaya başladığımı etrafımdakiler fark ettiler. Görüldüğü gibi uzak geleceği planlamıyorum; tul-i emele bulaşmamaya gayret ediyorum. Fakat toplam olarak 10 bin puana ulaşmadan kendimi yeterince olgunlaşmış saymayacağım ve mesela evlenmeyeceğim diye nihai bir hedef de koymuştum.

Güzel faaliyetler için artı puan, yapılan belli hatalar için eksi ceza puan söz konusu. Bu da bir nevi "kiramen katibin" meleklerinin yaptıkları işi kendi hayatımda elle tutulur, gözle görülür bir şekilde kaydetmektir denilebilir. Ancak farz ve vacip olan faaliyetler için kendime artı puan vermiyorum.

Puanlamam şu şekilde:

Her 1 saatlik bedeni veya fikri çalışma için 1 puan,
Her 1 YTL'lik karşılıksız infak için 1 puan,
Tutulan 1 günlük nafile oruç için 5 puan,
Bitirilen 1 cilt kitap için 2 puan,
Tamamlanan her sanatsal eser için 5 puan,
Sabah namazından sonra uyanık kalma 0,5 puan,
Katılınan her toplantı için 3 puan; toplantı süresi 1 saati aşarsa her saat için ayrıca 1 puan. Vesaire...

Cezalar ise,

Kaçırılan her farz namaz için 1 ceza puanı,
Özür dilenmesi gereken her hatalı davranış için 2 ceza puanı (özür dilendiyse 1 ceza puanı),
Bir gün hiçbir artı puan alınmadan geçildi ve en az -2 ceza puanı alındıysa 'nefse mahkumiyet' cezası; ilave -10 ceza puanı.

Bir kötülük işlediğinde hemen akabinde tövbekâr olup bir iyilik yaparak kötülüğü örtmek kaidesi doğrultusunda cezalarımı da belli ibadetler şeklinde veriyorum. Cezalar 10 ceza puanına ulaştığı zaman bir gün nafile oruç tutarak silinebiliyor. Hasta veya yolcu isem her 1 ceza puanı için 1 YTL infak (bir nevi para cezası) tahakkuk ettiriyorum. Ancak ihlası zedelememek için bunların hepsinin özünde Allah'ın rızası için yapıldığı fikrini muhafaza ediyorum.

Aynı sayfa içerisinde mali durumumu da kolayca kontrol etmek mümkün. Elime geçen paranın yüzde 10'unu 'infak akçesi', yüzde 10'unu zor günler için 'ihtiyat akçesi' ve yüzde 10'unu da işimi geliştirmek için 'yatırım akçesi' olarak ayırıyorum, yani elimdekinin yüzde 70'iyle geçiniyorum. Bu da Peygamberimiz (sas)'in cömertlik yanında harcamada itidal faziletlerinden örnek alınarak geliştirilmiştir.

Adana, A.B. (Okurumuzun isteği üzerine ismini vermiyoruz)

MUHBİR-İ SÂDIK(*) HAKKINDA BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

(*) En doğru beyanlı haber verici

Habeşistan göçü

▶ Peygamber Efendimiz'in (sas) Habeşistan'a ilk hicret eden kızı Rukiyye ve damadı Hz. Osman (ra) için; "Bu ikisi Hz. İbrahim ve Lut'tan sonra Allah yolunda hicret eden ilk ailedir" buyurduğunu...

▶ Resulullah'ın (sas) amca oğlu Hz. Cafer'in 27 yaşında hicret ettiği Habeşistan'dan 40 yaşında döndüğünü...

▶ Tarihçi Suheyli'ye göre Habeş Necaşi'sinin bir zamanlar zorba amcasının zulmünden Arabistan'a iltica ettiğini ve bir süre Bedir'de kaldığını... Bunun daha sonra gelen Arap mültecileri bağrına basmasında mühim bir etken olduğunu...

▶ Nebi-i Zişan'ın (asm) bir meselede Cafer bin Ebi Talib lehinde bir karar vermesi üzerine Hz. Cafer'in sevinçten onun etrafında dans ederek bir daire çizdiğini... Efendimiz'in (sas) gülümseyerek bunun ne olduğunu sorması üzerine; "Habeşlilerin krallarına yaptıkları bir şeref gösterisi. Necaşi ne zaman birine sevineceği bir şey verse, o adam ayağa kalkar ve onun etrafında dans eder." dediğini...

▶ Zübeyir bin Avvam'ın Habeş iç savaşında Necaşi ordusunda gösterdiği kahramanlıklardan dolayı Necaşi Ashama bin Erma tarafından kendisine pek kıymetli bir mızrak armağan edildiğini... Onun da bunu Efendimiz'e (asm) hediye ettiğini... Allah Resulü (sas)'nün de bu mızrağı ömrü boyunca resmi merasimlerde yanında hazır bulundurduğunu...

▶ Habeşistan'a hicret eden bazı hanım sahabelerin burada Santa Maria adlı ve içinde dinî resim ve tablolar bulunan bir kiliseyi ziyaret ettiklerinden bahsettiklerinde Resulullah'ın (sas) onlara bu resimlerin onların azizlerinin suretleri olduğunu ve Müslümanların asla onlar gibi din büyüklerine perestiş etmemeleri lazım geldiğini söylediğini...

FOTOĞRAF: AP

Hüzün senesi

Hz. Hatice'nin, (ra) Ebu Talib'in ölümünden üç gün(bir başka rivayette iki ay) sonra darı bekaya irtihal ettiğini...

MAHBÛB-U KİBRİYA(*) HAKKINDA BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

(*) Azamet ve kudret sahibi Allah'ın sevgilisi

Çile dönemi

▶ Hz. Ebu Zer'in Efendimiz (sas)'i bulmak için geldiği Mekke'de Kureyşlilerce çok kötü dövüldüğünü, hatta "Kendime geldiğimde akan kanlarla kızıla boyanmış bir puta döndüğümü gördüm." dediğini...

▶ Abdullah bin Mesud'un Kâbe'de ilk defa Kur'an okuyan insan olup, bunun üzerine Ebu Cehil tarafından yüzünden kılıçla yaralandığını...

▶ Müslüman olduğunu açıkladığı için ailesinden ilk eziyet gören sahabenin Hz. Osman olduğunu...

▶ Hz. Enes'ten rivayete göre Allah Resulü'nün (sas); "Allah yolunda hiç kimseye bana yapılan eziyet yapılmamış ve hiç kimse benim kadar baskıya maruz kalmamıştır. Öyle bir otuz gün, otuz gece geçirdim ki, ne benim ne de yanımda bulunan Bilal'in yiyecek bir şeyimiz yoktu. Bilal'in yalnız omuzlarını örten bir gömleği mevcuttu." buyurduğunu...

▶ Makrizi'nin bildirdiğine göre Mekke döneminde Allah Resulü'nün (asm) Mekke serserilerince bunaltıldığında Ebu Süfyan'ın evine sığındığını... Onun da her defasında -müşrik olmasına rağmen- serserileri kovduğunu ve azarladığını... Onun bu cemilesine karşılık Mekke fethedilirken onun evine sığınanların emniyete alındığını...

▶ Resul-i Ekrem (asm)'in Ebu Talib'in himayesini anlatma babında; "Ebu Talib ölünceye kadar Kureyş bana pek dokunamadı." buyurduğunu...

▶ Ukbe bin Muayt adlı bir kâfirin Mekke döneminde Resulullah Kâbe'de namaz kılarken, elbisesiyle onu boğmaya çalıştığını...

▶ İlk tebliğ yıllarında Müslümanların alabildiğine zorlandığını... Hatta Sad bin Ebi Vakkas'ın "Bütün bir yıl boyunca İslam'ı saklamaya çalıştık. Ve namazlarımızı kapılar arkasından sürgülü olduğu halde evlerde ve şehir civarındaki dağ aralıklarında kıldık." dediğini...

▶ Ebu Cehil'in eziyetlerinden bunalan Allah Resulü'nün bir gün onu boğazından tutup sarstığını ve "Azaba layık olasın azaba. Yine azaba layık olasın azaba (Kıyame: 34-35)" ayetini okuduğunu. Ebu Cehil'in ise; "Beni tehdit mi ediyorsun ya Muhammed! Vallahi ne sen, ne de Rabb'in hiçbir şey yapamazsınız. Ben bu iki dağ arasında yaşayan en şerefli kişiyim." dediğini...

▶ Hz. Ömer'in 27 yaşında, Peygamberliğin 6. senesinde Müslüman olduğunu... Hz. Ömer'in (ra), Hz. Hamza'nın (ra) İslam'la şereflenmesinden üç gün sonra Müslüman olduğunu...

▶ İbn-i Mesud'un (ra) rivayetine göre, Mekke'de Müslüman olduklarını ilk açıklayanların yedi kişi olduğunu... (Resulullah (asm), Hz. Ebubekir, Hz. Ammar ve annesi Hz. Sümeyye, Hz. Suheyb, Hz. Bilal ve Hz. Mikdat)

sonsuz Nur'u (sas) selamlıyoruz

■ **YILDIRIM İLHAN**

Cismaniyatın zindanından çıkıp ruhun ve kalbin sonsuza müteveccih derece-i hayatına çıkabilmek adına Peygamber'den (sas) yardım dilemenin adıdır salavat.

Salat ü selam'ın tekrarı ile Şefat-i Kübra'ya yönelmek, rahmet kapısından ayrılmamak ve gafil olmamaktır. Mükafatı da o kapının ardına kadar açılması, şefaat dairesinin genişlemesi ve insanın ebediyen mutlu, emin, mutmain olacağı sonsuzluk ülkesine davet edilmesidir.

Ubey b. Ka'b radıyallahu anh der ki:

"Ey Allah'ın Resülü dedim, ben sana çok salât oku(mak isti)yorum. (Duamda) ne miktarını sana salât ü selama ayırayım?"

Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

"Dilediğin kadar!" buyurdular.

"Dörtte bir (yeter mi)?" dedim.

"Dilediğin kadar!" buyurdular, "Eğer artırırsan, bu senin için daha hayırlı!"

"Yarı(ya ne dersiniz)?" dedim.

"Dilediğin kadar!" buyurdular, "Eğer artırırsan, bu senin için daha hayırlı!"

"Üçte iki(ye ne dersiniz?)" dedim.

"Dilediğin kadar!" buyurdular, "Eğer artırırsan, bu senin için daha hayırlı!"

"(Kendim için dua ettiğim vaktin) tamamını size salât ü selam okumaya ayırayım mı?" dedim. "Bu takdirde, (dünyevî ve uhrevî) dileğin kabul edilir, günahın affedilir!" buyurdular."

"Muhakkak ki Allah ve melekleri Peygamber'e hep salât ederler. Ey iman edenler Siz de ona salât edin ve samimiyetle selam verin. (Ahzab Sûresi, 56)

Demek ki ne kadar çok olursa o kadar hayırlıdır, deniyor. Bediüzzaman Hazretleri'nin de namaz tesbihatında "Elfü elfi salatin ve elfü elfi selamin aleyke ya Resûlallah!" söylerken gizli sırların açıldığını ve "Zat-ı Ahmediyeye (aleyhi salâtü vesselam) gelen rahmet, umum ümmetin ebedi zamandaki ihtiyaçlarına baktığı için sonsuz salât yerindedir." diyor. Hakk'ın özel davetlisi ve Sidretü'l - Müntehâ'nın misafiri, getirdiği nur ve hediyesine şükürle mukabele etmek nev'inden "Binler salavat sana insin. Yani senin bu iyiliğine karşı biz mukabele edemiyoruz. Belki Hâlik'ımızın hazine-i rahmetinden gelen ve semavat ehlinin adedince rahmetler sana gelmesini niyaz ile şükranımızı açığa çıkarıyoruz." diyerek salavatın yerini doldurabilecek herhangi bir şey olmadığını "Sonsuz Nur'u Selamlamanın" sonsuz olduğunu söyler.

Her zaman gözlerimize görünmesen de gönül tepelerimizde nazlı nazlı oturan sensin.

On dört asırdır/ Senin gölgen yeryüzüne düştüğü andan itibaren (sallallahu aleyhi ve sellem) ismin âlemin her bucağında dalgalanmakta, sevgin gönüllerde her geçen gün büyümekte ve dünyanın hal-i hazır vaziyeti, Senin cihan tarafından İnsanlığın İftihar Tablosu olarak selamlanacağını müjdelemektedir. Rabbimiz (cc) O'nun için; "Ey Resûlüm! Biz seni bütün âlemlere bir rahmet vesilesi olarak gönderdik." buyuruyor. Rahmet müjdesi olan salavatımız, bize O'na yakınlaştırsın...

Allahümme-sallialâseyyi-dinâmuham-medinve-alââliseyyidi-nâmuhammed

Resulullah'ı okuyorum

Allahümme-sallialâseyyi-dinâmuham-medinve-alââliseyyidi-nâmuhammed

Emine Küçük:

Kitap hiç bitmesin istedim

İnce bir kitaptı okuduğum. Aslında çok uzun sürmesini istedim ve bunun için ara ara okudum. Okuduklarımı günümüze yorumladım. Bugünün insanlarının, böyle güzel bir şahsiyeti olumsuz değerlendirmelerinin ne kadar yazık olduğunu, O'nu anlayamadıklarını düşündüm. Anlayabilseler dünya böyle olmazdı. Yeni öğrendiğim şeylerden ziyade kitap sayesinde hatırladığım şeyler oldu. Peygamberimiz evrensel bir insan. Birebir insanlığa örnek, Rabb'imizin yetiştirdiği seçilmiş bir kişi.

Abdullah Kovancı:

Hayatında hiçbir boşluk yok

Okuduğum kitaptan çok etkilendim. Bana kazandırdığı en güzel alışkanlık okumak oldu. O'nu okurken, O'nu tanıtmak için neler yapabileceğimi düşündüm. Dünyada O'na ve İslam'a karşı menfi bir hareket var. Demek ki biz Efendimiz'i tam anlayamıyoruz, bilmiyoruz. O'nu düşününce ilk aklıma gelen şey insanlara gösterdiği sabır ve tahammüldür. Peygamberimiz'in en önemli yanı kulluğu, Allah'a karşı sevgisi ve muhabbeti bence.

HABÎB-İ EDİB(*) HAKKINDA BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

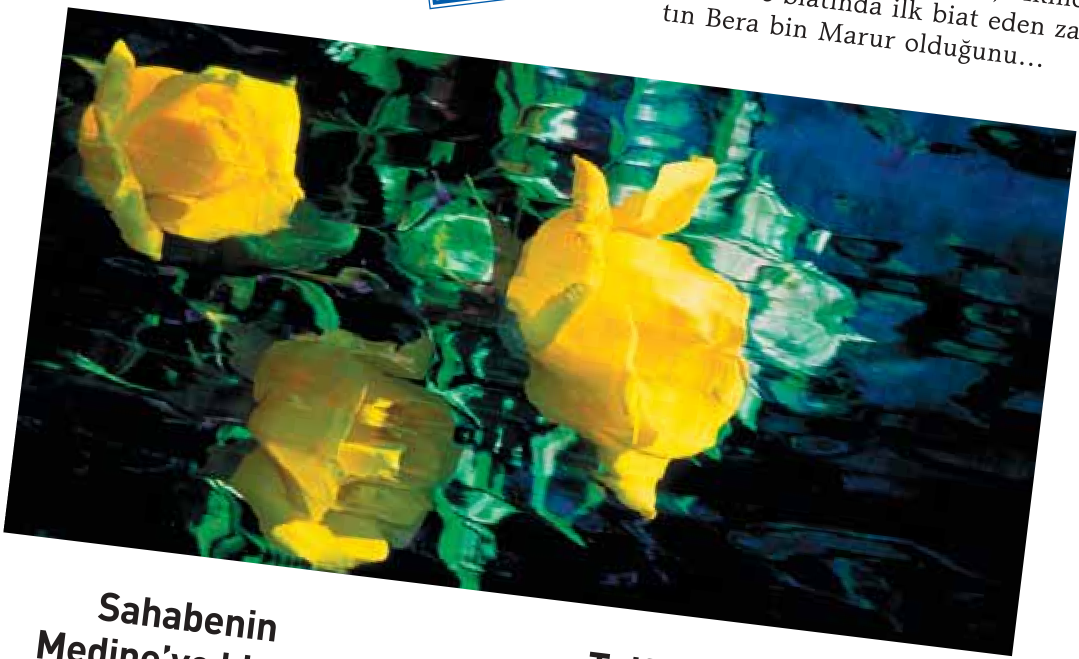
(*) Allah'a ve insanlara karşı çok edepli, Allah'ın sevgilisi

Tebliğ zorlukları

▶ Server-i Ekrem'in (sas) Mekke döneminde, hac için gelen kabileleri yanında birkaç kişiyle gece ilerleyen saatlerde ziyaret etmeye başlayarak Kureyşlileri atlattığını...

▶ Resul-i Ekrem'in Mekke devrinde hac kafilelerini ziyaret edip davasına sahip çıkacak insanlar ararken şöyle dediğini; "Beni kavmine götürecek bir kimse yok mu? Zira Kureyş benim Rabbimin kelamını tebliğ etmemi engelledi."

▶ Allah Resulü'ne (sas) İkinci Akabe biatında ilk biat eden zatın Bera bin Marur olduğunu...

Sahabenin Medine'ye hicreti

▶ Medine'ye ilk göç eden Müslüman'ın Ebu Talib'in yeğeni Ebu Seleme olduğunu...

▶ Efendimiz'in (sas) İslam davetçisi olarak Medine'ye gönderdiği Hz. Musab bin Ümeyr el Abderi'nin bu şehirde "El Mukri" (Güzel Kur'an okuyan) lakabıyla tanındığını...

Taif yolculuğu

▶ Resul-i Ekrem'in (sas) İslam'a davet etmek için 619 yılının Şevval'inde gittiği Taif'te 10 gün kaldığını...

▶ Taif dönüşünde azatlısı Zeyd'in; "Onlar (Kureyş) seni memleketinden çıkardıkları halde tekrar nasıl onların yanına gidebiliyorsun?" dediğinde Masum Nebi'nin (sas) kıyamete kadar gelecek davet erlerine şaşmaz bir ölçü olacak şu sözleri söylediğini: "Ya Zeyd! Şüphesiz Allah bu sıkıntıları bizim için rahatlık vesilesi ve çıkış yolu yapacaktır. Şüphesiz Allah dinine yardımcı olacak, peygamberini muzaffer edecektir."